KLUB NOVÝCH NEWCOMERS CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 5-6, Vol. 32., květen-červen -- May-June 1998.

Swedish Wildlife Research Suppl. 1, 1987

Dr. Antonín Bubeník /narozený 3. 2. 1913 v Jevíčku, zemřel 4. 2. 1995 v Torontě/ byl vynikajícím znalcem a milovníkem přírody, znamenitým malířem, úspěšným pěstitelem orchidejí, prvotřídním biochemikem a po celém světě známým odborníkem na vysokou zvěř. Uvedená kresba zachycující dr. Bubeníka v "rozhovoru" s losem v provinčním přírodním parku Quetico /záp. od Thunder Bay, Ont./ svědčí o tom, že byl vynalézavý. Přišel na to, že reakce losů na jeho pohyby vycpanou losí hlavou, seskupení parohů a různé "losí" zvuky, vyvolaly u různých zvířat různé zajímavé reakce. Paní Marie Bubeníková, manželka Antonína, ho věrně jako fotografka do Quetico parku doprovázela. Výsledky pokusů s losy byly později zveřejněny, nejen v Kanadě a v USA, ale také ve Švédsku. Při svých přednáškách všude po světě se dr. Bubeník občas zmínil, že nedoporučuje, aby si někdo jiný pořídil výše uvedený úbor a pokoušel se přiblížit losímu samci během říje.. Měl zřejmě i smysl pro humor.

Let's put an End to the Separatist Blackmail.

By Jerry Kasanda

Neither Jean Charest nor Jean Chrétien will ever defeat the separatist movement by their constant appeasement of the Québecois elite. Giving in to blackmail will only increase the nationalists' appetite for additional demands.

I am no fan of Jean Charest, but I wish him well in his endeavor to liberate Québec, as well as Canada, from Lucien Bouchard's péquist-style 'democracy'.

My message to Mr. Charest is as follows: If you succeed in defeating the PQ and become the next premier of Québec, you should distance yourself from your predecessors - Lessage, Bourassa and Johnson - in order to get the ROC (Rest of Canada) on side. Return the Canadian Maple Leaf Flag to its rightful place in the Québec National Assembly. Disband the language police and repeal the oppressive, divisive and unconstitutional sign laws. Isn't English one of Canada's two official languages? It wouldn't hurt if you signed your name as "Jean John Charest". And finally, forget the Calgary Declaration, which sounds so much like recycled Meech and Charlottetown Accords, both of which were overwhelmingly rejected by Canadians.

I am convinced that the majority of English-speaking Canadians have a sincere desire for Québec to remain a part of a new, united Canada. However, many are just not prepared to consent to unity at all cost. In other words, as long as Québec remains a part of Canada and enjoys all the benefits of the confederation, it should not have any exclusive powers other than those accorded to the remaining provinces/territories. I also firmly believe that a great number of ordinary Québecers (as opposed to Québec's political elite) would prefer to remain in the Canadian Confederation. A good example was set by the people of Rosemere, who in the spring of 1992 infused Canadians with a new hope for national reconciliation when the francophone majority in that Québec town defied the Bourassa government and showed their support for the anglophone minority by voting overwhelmingly to retain their bilingual status.

But let us also not ignore the fact that a number of Québecers sincerely believe that their aspirations can only be fulfilled in an independent State of Québec, regardless of the consequences.

In my view, the best chance to eliminate the threat of secession would be to convince PM Chrétien and the provincial premiers to put an end to the Québecois political elite's blackmail and call their bluff by holding a binding, Canada-wide, internationally supervised final referendum. The question could read as follows:

" Do you support the creation of an independent State of Québec, subject to the following conditions:

(1) The boundaries of the new State of Québec would correspond with the boundaries of the region(s) within the present Province of Québec, where at least 60% of voters in this referendum vote YES to this proposal.

(2) The new state of Québec will assume responsibility for the portion of the Canadian national debt proportionate to the population resident within the boundaries of the new State of Québec and the new Canada. "

I am convinced that only the most hard-core separatists would vote YES in a 'finalrendum' with such a clear-cut question as proposed above. So it wouldn't surprise me if the result would be an overwhelming NO in Québec and a resounding YES in the rest of Canada. Even if we should end up with an independent French mini-state, it would be land-locked inside a much economically stronger Canada which would still stretch from coast to coast. I base this assumption on the following facts:

The vast part of Western and Northern Québec, also known as Ungava, was added to the Province of Québec in 1912 by an Act of Parliament *("The Québec Boundaries Extension Act")* - hence it does not belong to a 'francophone nation'. Its primary inhabitants - the Inuit and Cree nations - have already voted in their own referendum to remain part of Canada, should Québec separate. That effectively cuts off the 'French mini-state' from access to sea along its western and northern borders.

Even direct access to sea via the St. Lawrence Seaway remains doubtful, since dozens of communities along the Ottawa and St. Lawrence Rivers have passed resolutions to remain part of Canada should Québec secede. And just recently, in the PQ heartland, Québecers forced the mayor of Québec City to lift the ban on flying the Canadian Maple Leaf Flag above the City Hall.

So I am sure that Canadians could live with a 'laine pure' French mini-state in their bosom and wish them well. Whether the French language and culture, no longer supported by equalization payments from Canada, nor protected by official bilingualism, could actually survive in such a mini-state surrounded by 300 million of English-speaking North-Americans, is another question.

Turisté jsou v ČR okrádáni

PRAHA - Cestovní ruch v České republice trpí amatérismem, nadměrnou deregulací a především nepoctivostí místních lidí v hotelích, směnárnách, restauracích a taxících. Situace se sice alespoň v Praze pomalu zlepšuje, ČR však může kvůli negativům získat pověst, které se pak bude jen těžko zbavovat, napsal ve svém posledním čísle britský časopis The Economist.

Amatérskou povahu cestovního ruchu v ČR časopis ilustruje na případu hotelu U Tří pštrosů. Zřejmě nejkrásnější hotel na nejkrásnějším místě nejkrásnějšího města střední Evropy je uprostřed letní sezóny téměř prázdný, i když srovnatelné hotely například v Benátkách stojí dvojnásobek zdejší ceny 110 USD za noc. Tam ovšem jsou v pokojích květiny pravé a ne umělé, a v minibaru hosté najdou víc než jen teplou limonádu, uvádí časopis. Přílišnou deregulaci pak dokumentuje pohled z okna hotelu na stolky prodejců na Karlově mostě, drahá směnárna a vedle ní černí směnárníci, nabízející turistům za nezájmu policie bezcennou jugoslávskou měnu.

Deregulace po pádu komunismu pomohla vybudovat turistický ruch téměř z ničeho, počet návštěvníků prudce stoupl stejně jako příjmy z turistiky. Růst se však zpomalil, podle posledních údajů začíná počet návštěvníků země klesat a chybí zejména zámožnější turisté středních tříd, zvyklí na vyšší standard.

Economist si pak stěžuje na časté šizení v restauracích nebo taxících. V dlouhodobějším výhledu by měla pomoci konkurence, nejlepší restaurace jsou již v zahraničním vlastnictví. Zlepšovat prostředí se snaží i pražské zastupitelstvo omezováním počtu stánků a vykazováním prostituce z centra. Nejobtížnější však bude vymýtit podvodníky. „Stane se (Praha) buď jednou z vrcholných destinací v Evropě nebo něčím jako jih Španělska, o nějž se zajímají lidé, toužící po levné dovolené," řekl rakouský expert na cestovní ruch Karl Wöber.

Na Slovensku

V květnu se konalo v Martině již třinácté zasedání Česko-slovenského Duchovního parlamentu, založeného redakcí časopisu Mosty. Vystoupila zde řada delegátů, kterým není lhostejná současnost rozdělených států a jejich vztahy. Mluvilo se zde o strachu lidí na Slovensku, o blížících se volbách v obou republikách a i tom, že mladí budou volit to, co se jim zdá moderní. Setkání v týdeníku Mosty vévodí titulek Demokracie není vláda většiny, ale vláda pro dobro všech, a postupně jsou zde otiskovány nejzávažnější příspěvky, v první řadě prof. Erazima Koháka.

Jakub Čermín opět v čele odbojářů

Praha (ČTK) - Delegáti dvoudenního sjezdu Českého svazu bojovníků za svobodu (ČSBS) včera opět zvolili předsedou své organizace bývalého politického vězně Jakuba Čermína, který tuto funkci vykonává již od roku 1991. Za jeden z hlavních úkolů si pro další léta vedení organizace dalo prosadit ustavení vládního Úřadu pro záležitosti bývalých účastníků národního boje za svobodu.

OUT OF TOUCH?

THE PRAGUE POST

YOUR SOURCE FOR INFORMATION ON THE CZECH REPUBLIC

Fresh, up-to-date, unbiased news, business and cultural coverage

For information and a free sample copy, contact the Marketing Department

Na Poříčí 12, 115 30 Praha 1, Czech Republic

Tel: (420-2) 2487 5000, Fax: (420-2) 2487 5050

e-mail: webmaster@praguepost.cz

BUDE VÁS ZAJÍMAT

Odehrála se na téma restituce emigrantů v parlamentu těsně po revoluci vůbec nějaká výraznější diskuse?

Neodehrála. Na přípravu zákonů, včetně restitučního bylo v parlamentu velmi málo času. Navíc tam zvítězily averze vůči emigrantům, i kus závisti, že oni odešli, měli se dobře, a my jsme tady ... museli žít. Já jsem byl nedávno v Kanadě a mluvil jsem tam s emigranty přesně i o tomto problému. To, že jsme emigrantům majetek nevrátili, byla chyba nejen morální, ale i pragmatická. Oni by se bývali skutečně těsně po revoluci pro starou vlast přetrhli, a my jsme jim ukázali záda. Mnozí z nich mohli být našimi velvyslanci. Na druhou stranu, když si uvědomím, jaké averze v té době vůči restitucím panovaly, lze říci, že skutečnost, že vůbec, byť v omezené míře proběhly, byla velkým vítězstvím. Bohužel za cenu zmíněného kompromisu. Nakonec se řeklo, že když restituce, tak ano, ale bez emigrantů.

Z knihy **Petr Husák: Budování kapitalismu v Čechách**, *Rozhovory s Tomášem Ježkem*, naklad. VOLVOX GLOBÁTOR, prvního pluku 7, 186 00 Praha 8, Praha 1997

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE .

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří, letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice: Dobrovolné předplatné lze zaslat na: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Bylo rozumné, že se na místo českého velvyslance v Kanadě dostal muž, který mluví perfektně anglicky a navíc německy a holandsky. A který má už rozhled po světě, obchodního ducha a snadno si rozumí s lidmi. Při setkání s krajany v Torontě odpovídal na kladené otázky bravurně a k věci. Při tom věděl, že s krajanskou audiencí to někdy není lehké: kolik hlav, tolik názorů. Je zajímavé, že po absolvování střední školy v Třebíči /narodil se tam 8.4.1941/, šel studovat v r. 1958 ekonomii a stal se inženýrem v r. 1963, se zaměřením na zahraniční obchod. V letech 1963 až 70 pracoval v hlavní kanceláři Čedoku v Praze, ale v prosinci 70 byl propuštěn "na hodinu", když se zjistilo, že nesouhlasil s invází Sovětů v srpnu 68. Do prosince 1989 se živil pomocnými pracemi, ale pak šel zpět k Čedoku, byl poslán do Holandska a pak do Anglie. Od července 1977 sloužil na zahraničním ministerstvu. Je ženat, jeho paní se jmenuje Michaela, dcera je též Michaela a má dvě děti. Teď jen zbývá, aby si nový sympatický český ambasador v Kanadě vybudoval kontakty s příslušnými kanadskými úřady a s ostatními cizími diplomaty v Kanadě.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ!

Manželé Foglovi z Montreálu byli v Jablonném n.O. a na sok. sletu v Košicích. --Dirigent Jiří Bělohlávek řídil v Ottawě Dvořákovu "Stabat Mater" 11.7. Bylo to v rámci Festivalu Kanada k 50. výročí Všeobecné deklarace lidských práv. --Hledá se T. Smékalová, roz. Soldánová. Posl. adresa byla v Guelphu, Ont. --V zoo v Děčíně se narodil urson kanadský; je z rodiny dikobrazů a žije na stromech. -- A. Vondráčková z Denveru, CO. hledá pí J.M. Majerovou, roz. Tylovou. --Karton známé Becherovky lze v Ontáriu objednat na č./416/ 804-6825 u pí Karen Grahamové. Karton s devíti lahvemi po 0,75 l. lze vyzvednout v 10ti týdnech v prodejně LCBO, kterou si určíte. Účet bude na $228. /Na začátku je třeba vyplnit 2 formuláře a složit zálohu $10./ Jinak je repr. Becherovky v Kanadě Miloš Krátký, Memodem Ltd., 9228-12th St., SW., Calgary, Alta. T2V 1P1. Tel./403/ 255-1801, Fax /403/ 255-1820. V Ottawě nabízí tento lahodný nápoj svým zákazníkům krajanská restaurace Full House, 337 Somerset West. --Volby, které proběhly mezi krajany přes Internet, přinesly první místo Demokratické Unii, na úřad presidenta byl navržen ekonom Švejnar. --Na ostrově Vancouver je kan. prales stále v zákopové válce s těžaři dřeva. --Betty Worden, 81, dostala universitní diplom na Glendon College, York University, ve francouzském jazyku. Narodila se jako Elisabeth Fröhlichová, za války sloužila v RAF a provdala se čs. letce Pátečku od 310. Sq. Po válce se rodina přestěhovala do Kanady a přijala jméno Patt. /A. Páteček-Patt, se narodil 20.3.1914 a zemřel v Torontě 19.10.1959./ --V Oshawě žije Mirek Benák, býv. skaut. --V červnu zemřela Jiřina Knoflíčková, 80. --Kan. generál Lewis Mackenzie se nabídl, že usmíří Indii s Pakistánem. --Ve Vancouveru se osvědčil program "car sharing"; 6.000 členů se dělí o 500 aut. Jde o cesty do práce a zpět a cena? Jen 35 kan. dolarů měsíčně. --J. Botek měl 89 ve Windsoru. --Cirkulaci krve prý pomáhá FRANKOVKA, červené víno z Mikulova. Je k dostání v LCBO za $ 6:50. --L. Kroužilová přežila pásový opar. --V Calgary měli úspěch Václav a Jan Neckářovi. --Otec Josef Šach plánuje opět cestu na západ Kanady. Jinak je pastýřem v Burlingtonu. --V Nymburku měli úspěch zpěváci z Vancouveru, BC; soubor se jmenuje Capilano College Singers. --Baťova vila ve Zlíně byl značným nákladem opravena a dána k dispozici Nadaci T. Bati, která bude učit mladé lidi základům ekonomiky a podnikání. Jinak na Moravě vyvolala značnou pozornost kniha M. Ivanova "Sága o životě a smrti Jana Bati a jeho bratra Tomáše". Vyšla v nakl. Lípa ve Vizovicích. /Je to třicátá kniha, kterou M. Ivanov sepsal a vydal./ --V Ottawě dlí agilní pí Květa Veselá, do nedávna majitelka muzea pohlednic Orbis pictus ve Svitavách. -- V. Rechner nám sdělil, že pí Jindřiška Novotná, roz. Václavíková, z Pozlovic, není malířka. --"Edmontonský Zpravodaj" má nyní 32 stran. Red. rada: Zd. Fišera a Jiří Krupička. --V Mississauze se usadila Martina Pernová z N. Jičína. --Chutná evr. jídla má Goulash Hut, 17 Queen St. N, Streetsville. Tel./905/ 819-9746. --M. Hulík napsal do "Polygonu" 3/98 článek "České stopy v kanadské Victorii". --Z JAR se přistěhovala Martina Paletová, do Mississaugy. --Česká sjezdařka R. Chrástecká měla úspěchy v BC. --V. Táborský poskytl interview reportérovi "Televize" a ten se mu odměnil článkem, který nadepsal "Člověk bez duše". /V. Táborský je ročník 28./ --Dr. Josef Čermák odešel do ústraní, ale ne docela. Už udělal hodně. --

Krajané v Manitobě nás požádali, abychom poděkovali za obětavou duchovní službu p. faráři A. Křivánkovi/na obrázku vpravo/. Oslavil nedávno své 79. narozeniny a kdo z našich čtenářů mu chce poslat pohlednici /odkudkoliv/, může tak učinit na adresu: Fr. A. Křivánek, Stony Plain Terrace, Suite 215, P.O. Box 1690, Beausejour, Man. ROE 0CO, Kanada. Vlevo je jeho přítel Fr. B. Addee, 79.

Nemáme zatím informace, zda se čeští trampové v počtu asi 150ti sešli k potlachu na břehu Bush River v BC. Kdo tam byl? --Kan.-česká obchodní komora má novou adresu: Suite 200, 22 College St., Toronto, Ont. M5G 1Y6. Tel./416/ 929-3432, centrála cest. ruchu /416/ 929-3700. --Letošní letní Tennis Day Camp paní Vlasty Brankovské byl úspěšný. Tel./416/ 653-4942. --V Pozlovicích vzpomněli v tisku Rev. Čeňka Václavíka, který žil a zemřel v Kanadě. --Zd. Ševčík nám poslal zajímavý článek "Békés Csabští Slováci a slovenští Maďaři". /Jeho otec se pokoušel v r. 1946 přemístit na 60.000 Slováků z Maďarska na Slovensko, prostou výměnou obyvatel. Bohužel se operace neuskutečnila./ --Vydavatel t.l. dostal z kan. skautského ústředí diplom za 10ti letou dobr. práci pro kan. oddíl č. 22 v Etobiku, do 20.6,1997. --V Ostravě vyšel další článek B. Olšera o Torontě: "Kanadský socialismus v uzkých". Myslí se v jednom: Toronto není hlavním městem Kanady. --Ve Zlíně se natáčí film "Sága rodu Baťů", ve spolupráci s Klubem absolventů BŠP, který má kontakt s baťovci po celém světě.

Když jsem 8. března t. r. volal paní učitelce Adéle Kálalové, abych jí pogratuloval k jejím 90. narozeninám, slíbil jsem jí, že dám do "Kan. Listů" její fotografii. Odpověděla, že asi sotva, protože se nerada fotografuje. Trvalo mně chvíli, než jsem jednu v archivu našel. Jinak jsem se dověděl, že se postarala o náhrobní kámen pro Dušana Pechra na hřbitově Holy Cross v Torontě. Další informace: pochází z Horaždovic a její otec byl lesníkem.

OSOBNĚ

Abych se přiznal, kde jsem letos od 16.5. do 27.6. v České republice byl: Praha-Roztoky-Slaný-Pochvalov u Loun-zámek Lítkov-Lnáře-Hluboká-Linec-Vídeň-Hodonín-Luhačovice-Val. Meziříčí-St. Augustin /Kanárské ostrovy/-Pádolí u Deštné-Veliny u Holic-Pardubice-Hradec Králové-Černá za Bory-Ležáky a Hradiště u Nasavrk.. M. Janeček.

An Illustrated History of the Hudson's Bay Company
by Peter C. Newman

This is a lavishly illustrated history of the HBC from its founding as a fur trader in 1670 to the national retail giant it is today. Dozens of full-colour and black-and-white photos, plus sketches, drawings, and maps complement the spirited text by Peter C. Newman, one of Canada's leading authors and journalists. 223 pp., index, bibliography, 7-page chronology of HBC history. 9" x 12" approx., cloth.

Original publisher's price: $45
Sale price: $19.95

Restaurace Praha na Masaryktownu
450 Scrborough Golf Club Rd., Scarborough, Ontario, M1G 1H1
je opět otevřena každý den mimo pondělí:
úterý-pátek 17-23 hod.
sobota a neděle 11-23 hod.
Plánujete-li svatbu, schůzi či oslavu narozenin nebo rodinná setkání, kříty, svatby či biřmování.
Nenechávejte nic náhodě, zajistěte si rezervaci, co nejdříve!
Tel.: (416) 289-0283
Nájemce: Karel Kukačka s rodinou.

Z České republiky

K 45.výročí odchodu bratří Mašínů z komunisty ovládané republiky,má být 2.10.98 odhalena deska na domě v Poděbradech,kde bydleli. Desku navrhl L.Mazucha, Suchý vršek 2134, 155 00 Praha 5.--Během festivalu "Kmochův Kolín" vyhrávalo 25 kapel. Zlatým hřebem byl průvod městem.-- I.Hasáková,Nesvačily 16, 267 27 Beroun-Liteň,tel.420-311-684745,pronajímá turistům auta;denní sazba od US$4 v případě delšího pronájmu.--Jana Novotná měla úspěchy ve Wimbledonu.Také Martina Hingis,ale "Holanďan" Krajíček neuspěl.--Znovu má být vydána knížka "Trampoty eskymáckého náčelníka v Evropě",z pera B.Golombka a E.Valenty.Popisuje nejtěžší léta Jana Welzla a vyšla v r. 1971,172 stran.--Světový sjezd Šilarů se uskutečnil v Horní Čermné. Svolavatelem byl Petr Šilar,starosta Letohradu.--JUDr.Jiří Šetina nám poslal "Projev,který nebude přednesen k 50.výročí komunistických obětí na Ďáblickém hřbitově v Praze". Vážným zájemcům pošleme kopii zdarma.--Lyra Pragensis uspořádala 23.6.večer "Tím hořkým chlebem dní.." V pořadu zazněly verše R.Kiplinga a Jar.Seiferta.Šlo o zamyšlení nad osobností presidenta ČSR dr.Edvarda Beneše s využitím jeho myšlenek,vzpomínek TGM a současníků.Pořad připravil J. Kutina spolu s Bořivojem Petrákem.Mezi účastníky byla M.Neudorflová a vydavatel t.l. Mezi sponsory byla Matice česká.--Začala příprava V.Světového kongresu karpatských Rusínů v Užhorodě v květnu 1999.Očekává se větší výprava z USA.--Opravy na kostele sv.Václava v Ostravě byly zastaveny pro nedostatek peněz.--Dětem gen.J.Mašína dosud nebyl vrácen rodinný statek;Zdena Mašínová ml.dostala jen jednu čtvrtinu usedlosti v Lošanech u Poděbrad.--Klaus a Zeman se nezničili,a tak spolupracují.--Ubytování v loveckém zámečku Pádolí u Deštné v Orlických horách lze objednat na č.0042-445-567-108. Majetek patřil rodině "Jawaře"inž. Františka Janečka.--Asi tucet nových kněží z ČR má přijít na osiřelé či zanedbané kat.farnosti v Austrálii a v Kanadě. Vyřeší se tím problém v záp. Kanadě /Vancouver,Calgary a pod./?--Zemřel novinář Jiří Kantůrek,poradce Miloše Zemana. Narodil se 13.3.32 v Písku.--"Kruh občanů vyhnaných v r.38 z pohraničí"nebude požadovat od vlády ČR odškodnění.Řekl to předseda P.Macháček.--Pramen Thermal v K.Varech zas patří státu,i s hotelem stejného jména.--Novým velvyslancem USA v Praze se stal John Shattuck.Doporučila ho M.Albrightová.--Zvyšují se nájmy a ceny za elektřinu a plyn. Trpí hlavně rodiny s dětmi a důchodci.Od M.Zemana očekávají,že vše zlepší.--Oběti nacismu dostanou letos jen půlku odškodného z tzv.Fondu budoucnosti. Ředitelem Fondu je Tomáš Kafka. Zatím zažádalo 900 osob a dalších 55 žije v zahraničí.--Na Radhošti zas vládne Radegast.Nová socha je ze žuly a náklady hradil pivovar Radegast.--Královéhradecká diecéze má nového biskupa. Jmenuje se Dominik Duka a je dominikán. V Hradci se narodil a chodil tam do základních škol.--Informace,hledání a dovoz knih nabízí B.Boušková,KRAKATIT,Jungmanova 14, 110 00 Praha 1.Tel./02/ 24231918.--Velkoobchod hudebninami: KONVOJ,Berkova 22, 612 00 Brno.--Sazby v Pádolí:od 240 Kč.za noc a osobu se snídaní a večeří.--"BOHEMIKA" je zpravodaj sekce Svazu českých filatelistů,Přiběnická 1, 130 00 Praha 3.--Pražský tisk vzpomněl 30.výročí prohlášení "Dva tisíce slov". Vyšlo 27.6.1968 a stylizoval je Ludvík Vaculík.--Jana Seifertová,dcera básníka,promluvila při odhalení busty TGM ve Zbiroze.--Podle posl.zpráv má stát větší pomník TGM na prostranství mezi Arcibiskupským palácem a Hradem.--Masarykovo dem. hnutí vydává časopis "Čas". Ved.redaktorem je Jaromír Hořec a adresa:Na Příkopě 10, 110 00 Praha 1,Tel. 242 11 021.--Vyšla knížka Lad.Řezníčka "O mládí Jana Masaryka".--Jiná zajímavá kniha:"Alois Rašín"z pera Jany Šetřilové.--Arch.Karel Dvořáček navrhuje,aby "KL" zavedly rubriku"Ozvěny ze staré vlasti" a poslal několik básní o dnešní situaci v ČR.--Ve Lnářích mají chutná jídla v restauraci "Na panské". Výborné masné výrobky má Jan Jednota,Koubkova třída 12,Blatná.--"Dobrý den,Slovácko"přineslo dokumentární článek"Odstranění profesora Křivánka-osud jedné rodiny po "Vítězném únoru". Uškodilo mu,že byl za války napojen na skupinu,která pomáhala záp.parašutistům skupiny CLAY.Zemřel 14.2.1968.-- V roztockém "Odrazu"vyšel článek P.Vranského o transportu smrti z Terezína v r.45.

Předsednictvo Masarykova demokratického hnutí se rozhodlo udělit za věrnost myšlenkovému odkazu T.G.Masaryka Čestnou Medaili Tomáše G.Masaryka ing.Mirko Janečkovi. Diplom podepsal předseda PhDr.E.Ludvík a ústř. tajemník Doc.MUDr.Michal Halaška CSc. Na snímku jsou zleva: JUDr.Antonín Sum,dr.Břetislav Petrák,Ing.Mirko Janeček a JUDr.Josef Patejdl. Stalo se to v květnu 98.

Richard Jaroněk,majitel "Valašského šenku",na obrázku vlevo,může být hrdý,co ve Vizovicích vybudoval:je to útulná hospůdka a zároveň valašské muzeum.Hosty vítá Petra Valčíková,23.

Když vydavatel t.l.nedávno stál v Pochválově /u Loun/ před rodným domkem známého exulanta Václava Majera,nevěřil svým očím:místo Majera uctili místní obyvatelé nějakého MAYERA! / /Pan starosta i jeho náměstek slíbili okamžitou nápravu. / Už je asi pozdě,ale na desce by měla být slova "zahraniční voják",protože Václav opravdu také sloužil u kulometné roty.

Havel vyzval politické vězně, aby vydali svá svědectví

Bývalí političtí vězni musejí podle prezidenta Václava Havla jako varovné zrcadlo společnosti nyní té současné svobodné vydat svá svědectví o násilí a diktatuře. Prezident v projevu k více než tisícovce obětí komunismu, které si včera na pražský Žofín přišly připomenout třicáté výročí založení klubu politických vězňů K 231, připustil, že nedostatečné vyrovnání se s minulostí je mimo jiné důsledkem „sametového" převzetí moci před osmi lety. Shromáždění se zúčastnil také předseda Unie svobody Jan Ruml a ministryně spravedlnosti Vlasta Parkanová, která k zúčastněným zcela neplánovaně pronesla projev. MSD 1/4'98

FÓR TÝDNE

Myslel na to už od rána. Byla krásná sobota. Práca okolo chalupy mu šla pěkně od ruky. Deň jak vymalovaný, radosť žiť, radosť pomyslet na potěšení a rozkoše. Manželka enom tak v rozevlátej košulce sa pořád okolo něho točila. Párkrát sa přistihl, že si ju aj představuje bez té košulky. Ešte pořád to byla fešná robka. Na večér sa těšil jak novomanžel. Náladu si uchoval aj při večeři. Otevřél flašku vína, uvařil kafé. Obřadně sa vykúpal a svojéj aj televizu vymlúvil. Do postele|uléhal příjemně vzrušený. Když sa k ní přitúlil, objal ju a ucítil vúňu jejího těla, ozvalo sa: „Zavřéls slépky?"

Vláda schválila záměr vybudovat památník

Praha, Příbram (hul) - Vláda schválila návrh ministryně spravedlnosti Vlasty Parkanové, aby se bývalý komunistický koncentrační tábor Vojna u Příbrami přeměnil na památník protikomunistického odboje. "Do podzimu bude hotový projekt, který upřesní náklady na výstavbu a provoz památníku, navrhne úkoly jednotlivým ministerstvům a způsob řešení majetkových vztahů k pozemkům. Na nové vládě bude záviset finanční zajištění projektu," uvedl poradce ministryně Parkanové David Rožánek. MFD 1017'98

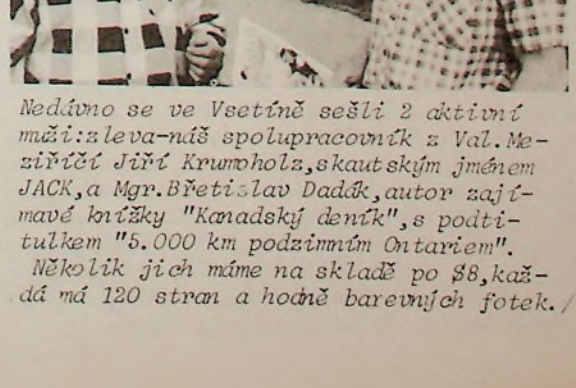
Bývalý politický vězeň si splnil slib daný v lágru

Plzeň - Slib z komunistického lágru, že z otcova sadu vybuduje památník obětem zla, splnil bývalý politický vězeň Luboš Hruška z Plzně, který převezme u příležitosti státního svátku 28. října státní vyznamenání Řád T. G. Masaryka. •Nepatří jen mně. Náleží i manželce a mým třem dětem, které v díle vidí duchovní přínos pro společnost, a tak jako žena mi při realizaci projektu pomáhaly. Nikdy neřekly, táto, raději sad prodej, ať máme peníze. Stejně tak ale patří i babičkám, které se za zdar akce modlily,• řekl ZN sympatický pětasedmdesátiletý muž, který unikátní meditační zahradě s křížovou cestou věnuje stále všechen svůj volný čas a do projektu vložil nemalé finanční prostředky.

Na myšlenku vybudovat památník obětem zla přišel ve vězení, když mu původní návrh na šibenici zmírnili na osmnáct let těžkého žaláře za organizování protikomunistického odboje. •Chytili mne při pokusu o útěk z republiky asi sto metrů od hranice a šupem poslali zpět do lágru. Poznal jsem tam spoustu biti, zla a utrpení, ale byli se mnou báječní a vzácní lidé. Kněží a biskupové přednášející filozofii, československí letci z Anglie i hrdinové od Dukly, jejichž slova a moudrost jsem jako dvaadvacetiletý kluk doslova hltal. V leopoldovském lágru mne, dříve ateistu, pokřtili, a já si přitom předsevzal, že jestli přežiju, udělám z rodinného sadu areál, v němž lidé zpokorní,• vysvětluje pohnutky svého činu L. Hruška, kterého propustili po deseti a půl letech věznění v roce 1960 na amnestii. •Přišel jsem s nemocnými ledvinami a zničenými klouby, ale brzo jsem se pustil do práce. Táta ze začátku reptal, když kácel devadesát zamilovaných ovocných stromů, ale chápal smysl mého úsilí a pomáhal mi. Nebyly peníze, tak jsem se učil roubovat jehličnany a další zahradničinu, abych byl soběstačný. Pomáhala však i řada dobrých lidí. Sochař Roman Podrázský vytvořil z pískovce doslova na míru během pěti let dvanáct soch v životní velikosti. Jsou zasazené do koutů a tvoří křížovou cestu, která popisuje poslední dny Kristova života, avšak nekončí ukřižováním, ale vzkříšením.

Zahradu budují už více než pětatřicet let,• liší L. Hruška své zkušenosti s vytvářením jednoho z nejlíbeznějších koutů západočeské metropole, který navštěvují nejvýznamnější představitelé církví a zemí z celého světa. •V zahradě má každý člověk čas porozmýšlet nad hodnotami a o sobě. Každý z nás, ať věříci nebo ne, si v životě nese svůj kříž. U nás by měl načerpat lásku k bližnímu, která je pro polepšení celé společnosti nejdůležitější. Mám radost, že se to daří. Myslím, že tu zkrotnou i nejtvrdší povahy,• uzavírá L. Hruška.

Text a foto ALENA NOVÁ

Nedávno se ve Vsetíně sešli 2 aktivní muži:zleva-náš spolupracovník z Val.Meziříčí Jiří Krumholz,skautským jménem JACK,a Mgr.Břetislav Dadák,autor zajímavé knížky "Kanadský deník",s podtitulkem "5.000 km podzimním Ontariem". Několik jich máme na skladě po $8,každá má 120 stran a hodně barevných fotek./

O LETCÍCH KRÁLI A REPUBLICE

V Prostějově byl odhalen nový pomník padlých letců 2. svět. války. --4 výtisky brožury "Střelec bombardéru RAF" od J. Jedličky nedošly. --Kdy zemřel v B. C. Josef Jílek? -- Kdo ví něco o V. Soukupovi a J. Zářeckém? --Na prodej máme: Zd. Těšínský: "Zapomenutí muži, 1948-1989", 116 st. za $10. Má články od V. Nedvěda, L. Volky, J. Bílka atd. --Mjr. V. Kadaně zemřel v USA 26. 7. 93. --Dr. John Gellner, DFC, se v rámci RCAF stal navigátorem a v Anglii létal v Kordově posádce u 311. čs. peruti na "Velouši". --V "L+K" vyšel článek o V. Kadlčíkovi z Niagara F. a zbývá už jen J. Kořen; vše z pera Fr. Srpa. --J. Bílek má náhrobek v Anglii/Brookwood/; měl štěstí, že si místo před lety předplatil. --Roztocký rezident V. Kašlík údajně žije v Anglii. Kdo ví víc? --Gen. Jar. Šodek /312., nar. 27. 12. 1913/ z Anglie navštívil Prahu a paní B. Hladovou, vdovu po gen. J. Hladovi. --Emil Türkel, nar. 24. 8. 22, zahynul při havárce 13. 10. 42. Jeho sestra Trude sloužila v RAF a po válce se provdala za L. Freuda. Spolu emigrovali do Venezuely, kde jejich stopy mizí. --V Ostravě-Hrabůvce vzdali naši let. veteráni hold angl. letci Greenovi a kan. letci Kidderovi, kteří byli po útěku ze Saganu Gestapem zavražděni. /Podobný osud stihl našeho A. Valentu./ --U Sliače proběhlo let. cvičení NATO. --F. Fajtl napsal podle paměti gen. K. Mrázka knihu "Velel jsem stíhačům", 173 stran. -- Jiné nové knihy - Zbyšek Nečas "Dva odboje", 245 stran a Ivo Tonder - Lad. Sítenský "Na nebi i v pekle", 90 stran. --Režisér Jan Svěrák natáčí film "Piloti", radí mu p. Hurta. --9. 5. zemřel v Anglii mjr. Arnošt Zábrž, známý včelař. Byl známý svým plnovousem. --Gen. Vláda Nedvěd nám z Austrálie poslal článek "Neznámý hrdina - letec Pavel Svoboda". Byl z Bohuslavic u Kyjova a utekl ze zaj. tábora s kan. letcem V. Bastablem v r. 44. Pavel zemřel v Anglii 8. 1. 1993. -- Různých ceremonií se obětavě účastní gen. Fr. Fajtl a plk. K. Hofrichter. --Výstavu o historii létání uspořádal v Kralupech let. historik a modelář A. Strejček, pod záštitou starosty Mgr. P. Rynta. --10. 5. byl v Brookwoodu pietně uložen popel gen. V. Soukupa, plk. J. Bílka, K. Nahodila a pí A. Muzikové. --Plk. O. Poláček plánuje návštěvu Kanady v říjnu t. r. -- Vyšla kniha o Lysandrech, polsky. Přistávaly za války ve Francii s agenty OSS. --Gen. A. Liška poskytl cenné rady film. režizérovi Svěrákovi v Plzni. -- Vyd. Aeromedia má adresu: Radlická 107, Box 15, 158 01 Praha 58. --L. Vorlíček se v Poběžovicích setkal s plk. Zd. Loudou, který byl za temna vězněn 3 roky. --Dostali jsme krásné barevné plakáty se jmény padlých a popravených členů Aeroklubu Plzeň.

Byla středa, ráno 10. ledna 1945. Na severovýchodní pobřeží britských ostrovů padla krutá zima. Skotský Tain se krčil po pondělní sněhové bouři obklopen drsnými horami v dlouhém úzkém zálivu Dornoch Firth. A pod sněhem leželo i jeho letiště, základna pobřežního letectva, na niž čekalo přes čtyři sta příslušníků 311. čs. perutě, připravených se čtrnácti bombardovacími letadly plnit své válečné úkoly. Počasí toho dne uváděl válečný deník jako polojasné, s dohledností 4 až 10 mil.

Pro neoperační let do Londýna, vzdáleného vzdušnou čarou téměř 800 kilometrů, přizval S/Ldr. K. Kvapil do dvoumotorového letounu Airspeed Oxford Mk. 1 kromě F/O V. Kauderse a F/Sgt. R. Jelena ještě poručíka Leo Linharta a podporučíka Jana Vellu, který hodlal trávit v Londýně několik dnů své dovolené. Vella patřil se svými více než 817. operačními hodinami a s počtem 71 letů k šesti nejúspěšnějším kapitánům obřích Liberatorů. Jeho poslední úspěchy proti německým ponorkám ve dnech 2. března 1944 a 24. června téhož roku i jeho říjnový několikahodinový let ve vichřici, zvládnutý jen se dvěma běžícími motory 50 až 100 stop nad rozbouřenými vlnami, se staly pojmem. Později vedly k tomu, že F/O J. Vellovi byl udělen Britský záslužný kříž.

V 9.29 h se zvedl z asfaltové vzletové dráhy do mrazivého vzduchu těžce naložený Consolidated Liberator s osádkou W/D J. Kudláčka k namáhavé desetihodinové patrole nad mořskou hladinou. Za necelou hodinu, v 10.30 h, odlétl i S/L Kvapil a s ním čtyři letci jako výjimeční pasažéři. Vše se zdálo být v nejlepším pořádku. Avšak v operačním deníku z téhož dne, psaném pravděpodobně vpodvečer, je zápis : „No news received after take-off" (žádné zprávy po odletu) a válečný deník uvádí: „...zmizeli beze stopy; pravděpodobně porucha motoru." Je zde také uvedena domněnka, že se zřítili do moře. Teprve až po několika měsících byl Airspeed Oxford (PH404) se svými obětmi nalezen horolezci ve Skotských horách. Havaroval v 10.45 h.

A právě tohoto letu se měl také zúčastnit pražský stavební inženýr F/Sgt. Hanuš (později John) E. Lenhoff, třiatřicetiletý navigátor Linhartovy osádky. Na poslední chvíli svoji účast odřekl a tak přežil. S Vellou a Linhartem měli původně reservovaný vlak přes Aberdeen. Válečný osud byl k Hanušovi Lenhoffovi i tentokrát příznivý.

Když vzpomínám na svou nedávnou cestu Kanadou a také na setkání právě s tímto válečným letcem, nejraději bych použil ona poetická slova „Once upon a time - jednou a bylo to dávno". Skutečnost přitom ale byla i je docela prozaická a ani válečné události nepřipadají tak vzdálené.

Dne 2. května odpoledne, za polojasného jarního počasí, nastartoval Mike Janeček svého Buicka a za námi zůstalo místo, kam přišli bílí osadníci po roce 1805 i s Philipem Codym - blízkým příbuzným slavného jmenovce. Nese název po indiánském kmeni Mississaugů. Jeli jsme do Etobicoke, městečka s rozměrnými zelenými trávníky a s omamujícím vzduchem, jež přiléhá z východní strany k City of Mississauga, ale které je již také součástí „Velkého Toronta". Zde pod ohromnými javory a duby, v typickém severoamerickém přízemním domě z tmavých pálených cihel a s převislou stanovou střechou, jsme stanuli u cíle. V salonku s citlivě sestaveným starožitným nábytkem a bledězelenými tapetami se pro nás po chvíli odvíjela ona prozaická nit života Johna Lenhoffa.

Měl šťastné a bezstarostné dětství, jež od roku 1914 ovlivnilo přátelství jeho otce Felixe, vlivného pražského bankéře, a matky Berty, s rodinami Otakara Španiela a Jaroslava Kvapila. Pouze tyto tři rodiny sdílely společně dům č. 7 na Letenském náměstí v Praze. S dětmi Evou Kvapilovou a Ivanem Španielem, později šestadvacetiletým nadporučíkem francouzské armády (padl 30. 11. 1944), navštěvoval také společnou školu na Korunovační třídě. Po studiu na reálném gymnáziu absolvoval České vysoké učení technické. V těch dobách docházel do rodiny J. Kvapila osobně Jan Masaryk a tak i rodina Lenhoffových navázala přátelský kontakt se synem našeho prvního prezidenta.

Začátek druhé světové války očekával s napětím a předvídavostí. Jako mladý stavební inženýr měl německého kamaráda v Teplicích Šanově - svém rodišti, kde žil do svých dvou let a kam později jezdil často navštěvovat jako student své prarodiče. Zde také o prázdninách vypomáhal ve stavební firmě Lederer&Bloch, která patřila jeho strýci. Německý přítel byl dobře informován o blízkém obsazení Československa Hitlerem a včas před osudovým březnovým dnem telefonoval: „Chci se s Tebou rozloučit a přeji Ti šťastnou cestu do Paříže." Hanuš Lenhoff původně neměl úmysl emigrovat, ale toto varování bylo dostačující k tomu, aby si ihned zakoupil železniční jízdenku přes Paříž do Londýna na den 27. března 1939. Nesnáze naštěstí nenastaly ani po 15. březnu, kdy musel na již německém úřadu v Praze na Perštýně požádat o cestovní povolení k doplňujícímu studiu v Anglii. Protože dokončil vysokoškolské vzdělání právě v tomto roce, použil výmluvy, že hodlá pokračovat ve svém dalším rozšiřování vědomostí ve Spojeném království. Povolení dostal a i když měl *možnost pracovat na čs. velvyslanectví v Londýně, studoval ještě rok na London University v Nottinghamu. Po pádu Francie se však dobrovolně přihlásil k letectvu, ke kterému se dostal přes Náhradní těleso Čs. samostatné brigády v Leamingtonu v dubnu 1941. Následovala Čs. výcviková a náhradní jednotka letectva ve Wilmslow a 17. 4. šel do RAF VR jako Aircraftsman 2nd class. Od 12. 5. 1941 do jara 1942 působil Hanuš jako dokonalý znalec němčiny a angličtiny u 312. čs. stíhací peruté ve zpravodajské službě. V dalším* období prošel řadou navigačních kurzů. Na konci roku 1943 odjel v hodnosti seržanta přes Spojené státy, kde se sešel s Janem Masarykem, k No.111 OTU (Oprational Training Unit) do Nassau na Bahamských ostrovech. Zde v kursu č.18 byl od 10. 1. 1944 do 1. 4. 1944 cvičen s některými členy své budoucí osádky - skipperem P/O Leo Linhartem a druhým pilotem F/Sgt. Antonínem Medřickým. Již 11. května tétož roku však byli všichni tři zpět ve Velké Británii, v Predannacku. Hanuš Lenhoff jako operační navigátor 311. čs. peruti pobřežního letectva.

Tři dny po spojenecké invazi do severní Francie, která se stala ohromným impulsem pro síly demokracie, vykonává svůj první operační křest, trvající 10.38 h. Hlídkový let proti nepřátelským plavidlům a ponorkám proběhl nad Biskajským zálivem pod vedením zkušeného kapitána letounu Liberátor S/Ldr. J. Kostohryze. V knize č. 3 válečného deníku se konstatuje, že: „Kostohryz startoval s dvouhodinovým zpožděním v takovém počasí, že bylo vidět pouze 3 světla z řady, tj. přibližně 75 metrů". Později veškerou nepohodu vystřídala jasná obloha a v blízkosti Brestu dokonce bezočet drobných šedých mráčků pod letounem. Tento jev se vymykal všemu, co Hanuš o meteorologii věděl - obdržel přece za své vynikající výsledky v OTU 1st Good Conduct Badge. Byl to jeho první let a tak se zeptal kapitána, o co jde. Oba se pak otázce společně zasmáli - nebyly to drobné, zvláštní kumuly, ale vybuchující německé šrapnely.

Druhý let ve skupině čtyř letounů následoval za osm dní. Proběhl na Liberátoru s velitelem S/L B. Tobyškou dne 17. 6. 1944 a trval 10 hodin.

Od 21. 6. 1944 létali 1. pilot L. Linhart, 2. pilot F/Sgt. A. Medřický a navigátor-pozorovatel Sgt. Hanuš Lenhoff jako základ 9-ti členné secvičené osádky z Baham. Dne 9. srpna 1944 se peruť přesunula z cornwallského Predannacku do Tainu v nejsevernější části Skotska. Státní svátek 28. října oslavili čs. letci za přítomnosti styčného důstojníka 18. skupiny W/Cdr. J. Šnajdra, DFC, který předal jménem prezidenta Dr. Edvarda Beneše 311. peruti Československý válečný kříž. Po slavnostní přehlídce nadšeně sledovali fotbalový zápas s norským mužstvem. Pěkný den pak končil tanečním večerem s českým vojenským orchestrem. Všem bylo dobře.

Druhý den ráno ve 4.0 6 h vzlétl jako první k operačnímu úkolu Liberátor BZ720. Pět kamarádů Čechoslováků zahynulo 10 minut po opuštění runwaye.

Operačních letů nad mořskou hladinou Atlantského oceánu a nad Severním mořem vykonala Linhartova osádka s Hanušem Lenhoffem do osudného 10. ledna 1945 celkem 28 v celkovém trvání 301 hodin. Předposlední, 1500 námořních mil dlouhý a téměř 12 hodin trvající, nervy vyčerpávající let, prožili s Liberatorem na Silvestra roku 1944. Příští den zaplatilo krutou daň válečného osudu osm českých letců 38 minut po vzletu, kdy se zřítili na Rora Head na Orknejských ostrovech se stejným letounem, který sloužil Linhartově osádce ještě předešlého dne. Vojenský pohřeb Burešovy osádky se pak konal za přítomnosti téměř celé 311. perutě.

Na svátek Tří králů roku 1945 byl Hanuš Lenhoff opět ve vzduchu při desetihodinovém letu. F/O Linhart s devíti letci a Liberatorem nahradil tak původně určenou Burešovu osádku, s níž se tak dobře znali. Podle kalendáře to byly poetické dny, ale chyběla jim jakákoliv lyrika - vždy šlo o lidské životy.

Dne 20. února 1945 byl jmenován Hanuš Lenhoff do hodnosti Pilot Officer. Do své astrokopule a k navigačnímu stolku se vrátil až 20. 3. 1945. Přesně o měsíc později poskytli za velmi špatné dohlednosti s novým skipperem F/O J. Hubičkou a 2. pilotem W/O L. Volkou ochranu spojeneckému konvoji.

Závěrečné operační lety pak H. Lenhoff vykonal 3. a 17. května 1945. V době podpisu německé kapitulace, dne 7. května 1945, uskutečnila 311. peruť své vůbec poslední válečné operační lety. Veškeré válečné operace se tehdy musely zastavit 8. května do půlnoci. Jako úplně poslední jméno apokalypsy světového *konfliktu, je uveden v knize záznamů operačních letů Flight Engineer F/Sgt. Jiří Schwarz,* člen posádky F/O J. Polívky. Šlo o hlídkový let za velmi špatného počasí s nejzazší dobou přistání v 18.53 hod.

Za svého válečného působení v Coastal Command zneškodnila 311. čs. bombardovací peruť RAF 35 ponorek a 4 hladinová plavidla.

Hanuš E. Lenhoff vykonal celkem 38 operačních letů v trvání 395.35 h. Dočkal se konce války a dosáhl hodnosti nadporučíka čs. letectva. Za toto období zhruba jednoho roku padlo v 311. peruti 57 jeho kamarádů. Sloužili králi a svobodné Československé republice, k čemuž se všichni zavázali slavnostní přísahou.

Do Prahy se Hanuš Lenhoff poprvé po válce vrátil dne 14. srpna 1945, aby zjistil, že celá rodina zahynula v předposledním roce války v koncentračním táboře Osvětim. Pak létal na Liberatorech z Velké Británie do hlavního města již svobodného Československa téměř každý týden s léky, spisy, materiálem a s politickými osobnostmi až do února 1946.

Září roku 1945 dalo nový směr pro jeho celý a bohatý život. Přítel, navigátor 311. perutě Sgt. Kurt Berman, jej pozval na večeři do rodiny své tety. Večeři byla přítomna i slečna Hana, Kurtova sestřenice, která k této příležitosti upekla, jak dnes John Lenhoff říká, „báječný dort, který vše změnil". Za několik měsíců totiž pozval slečnu Hanu do metropole na Temži, a ta se zde stala jeho ženou.

Plk. John E. Lenhoff s paní Hanou. Příklad šťastného manželství.

Po analýze všeho dění a bez důvěry v československou politickou situaci Ing. H. E. Lenhoff nezůstal ve své vlasti. Dnem 15. prosince 1945 opustil Královské letectvo v hodnosti Flying Officer a začal pracovat ve Velké Británii jako stavební inženýr. Již 5. února 1947 se stali on i jeho žena britskými občany a v prosinci téhož roku s Hanou a šestiměsíčním synem Michaelem odjeli do Kanady. Tam se jim narodily ještě dvě dcery - Kateřina a Alexandra.

V Kanadě získal zaměstnání v úspěšné firmě Kinberly Clark, zabývající se výrobou papírových produktů převážně pro medicínské a sanitární účely a sídlící v Kapuskasing, na severu provincie Ontario. Po šestnácti létech pak byl přeložen do Toronta. Ing. Lenhoff se stal vedoucím *pracovníkem pro řízení a rozšiřování firemní výstavby. V roce 1983 ukončil svou pracovní kariéru u Kimberly Clark ve věku 71 let.*

Za svoji válečnou činnost byl Hanuš E. Lenhoff vyznamenán Čs. válečným křížem, 2x Medailí za Chrabrost, Medailí za zásluhy I. stupně, Čs. Pamětní medailí a dále britskou Air Crew Europe Star 1939-1945, Atlantic Star, Defence Medal a War Medal. Během svého působení v RAF také vykonal zkoušky důstojníků v záloze. Na základě morální i politické rehabilitace byl dnem 13. září 1991 (viz L+K 67, 1991, č. 24, s. 8/956) povýšen velitelem tehdejšího letectva ČSFR do hodnosti podplukovníka letectva.

Paní Hana ještě servíruje českou bublaninu. Mike Janeček odjel ihned po vzájemném představení, a tak jsem uvítal nabídku manželů Lenhoffových pro cestu zpět do Mississauga. Oba jeli do Královského ontarijského muzea v Torontu na přednášku o Starém Egyptě.

Jeden český myslitel 17. století řekl „Komukoliv můžeš prospět, prospívej rád, možno-li celému světu. Sloužit a prospívat je vlastností vznešených." Hanuš E. Lenhoff svým životem za války i po ní k takovýmto vznešeným lidem patří.

L+K 8/98 FRANTIŠEK SRP

Sokolovna v New Yorku - prosinec 1943. Zleva horní řada: Sgt. J. Roubík, Sgt. M. Polach, Sgt. H. Lenhoff, Sgt. O. Mandler (zahynul 1. 1. 1945), spodní řada P/O L. Linhart (zahynul 10. 1. 1945), Jan Masaryk, Sgt. O. Bureš (zahynul 1. 1. 1945), Sgt. A. Bednář (zahynul 1. 1. 1945) a Sgt. K. Kuhn

O VOJÁCÍCH

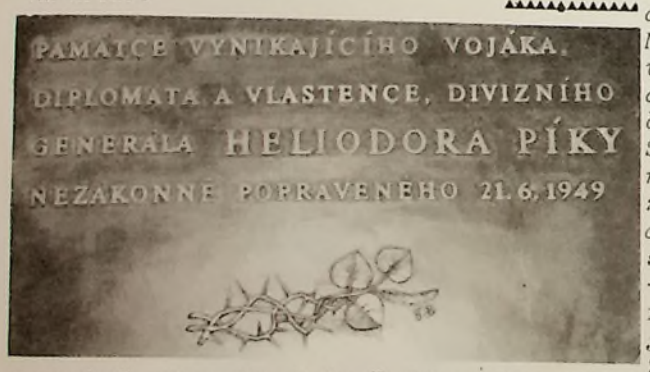
Valná hromada ČsOL v Anglii pověřila stávající výbor v čele s gen.M.Kašparem k dalšímu roku správy. Byli tam i J.Babinec z USA a gen.J.Souček z Brazilie.--Zdena Mašínová ml.nám z Olomouce poslala vzácnou knihu Jana Němečka "Mašínové", 315 stran. Čte se jedním dechem.--V červnu vysílala pražská televize pořad"Tři králové" /o trojici Mašín,Balabán,Morávek/. Nejvíc se pořad věnoval Morávkovi,kterému se nepodařilo včas v Dejvicích zničit fotografie paraskupiny "SILVER A" a tím přivedl Gestapo do Pardubic a do Ležáků.--V kan.výcv.středisku Camp Borden je nyní další /v pořadí osmá/ skupina vyšších českých důstojníků,v počtu 22ti. Naši vždy vynikají prospěchem a ukázněností před ostatními skupinami.Pomáhá jim mjr.kan.armády J.Kasanda z Egbert,Ont.--V Darney ve Francii oslavili důstojně 80.výročí vzniku první čs.jednotky ve Francii.Přítomen byl český gen.Jiří Šedivý a velvyslanec Petr Lom.--Na dotazy mnohých sdělujeme,že mjr. Jan Fráňa žije na Kanárských ostrovech a vydavatel t.l. se ho dovolal telefonem. Oslavil v Las Palmas 31.12.97 své 90.narozeniny a zdraví mu celkem slouží. Uvítá pohledníci na:J.Fraňa,Av.M.Norte S/N 23,Las Palmas de G.Canaria, Canary Islands,Spain. Tel.928-248629.--Otřesné informace obsahuje kniha Dušana Tomáška "Konfidenti",238 stran. Pojednává o agentech Gestapa a jejich souzení po válce a v 50.letech. --Jiná zajímavá kniha:Zdeněk F.Šedivý"Světlana-1.čs.partyzánská brigáda Jana Žižky z Trocnova ve III.odboji",152 stran. Podrobně je popsána dvojí role "partyzánky" Olgy Františákové,agentky bývalého Gestapa.--A do třetice:Božena Páleníčková "Z rozkazu svědomí",305 stran. Výsledek 20ti-leté mravenčí práce. Popisuje statečnost valašského lidu v boji proti Němcům v horách Hostýnských,Vsetínských a Vizovických, jakož i ukrutnostech,kterých se na nejlepších vlastencích dopustil komunistický režim v 50.letech. Vyniká postava J.Sousedíka ze Vsetína.--ORBIS vydal v r.1960 knížku "Druhá světová válka",333 stran,z pera A.Šnejdárka. Má pro-sovětské zaměření.--Frontového nasazení ve Francii v r.40 se v rámci 2 p.p. účastnil také MUDr. Gerard Fraineau,býv.lékař ze Zlína./V Krakově měl jako dobrovolník č.21./ Od března 41 působil jako lékař na lodích Svob.Francouzů. Po válce pracoval ve Zlíně,kde zemřel 8.5.74. Pocházel z Ústí n.L. a jeho pův.jméno bylo G.Freund-Fráňa.--"Jsem jeden z 534 vojáků,kteří pod velením pplk.Klapálka si vysloužili čestný titul "Tobrucké krysy".Jako příslušník čs.brigády u Dunkirku,vzpomínám na 167 mrtvých,461 raněných a 40 nezvěstných",nám píše Leo Gruna, 45 Bassett Hwy,Apt.602,Dover,NJ 07801-3824, USA. Dočkal se povýšení na plk.v.v. --Plk.J.Kulicha z Vyškova zarmoutilo,že krajan v USA /původem z Volyně/napsal hanlivou báseň na TGM a že dnešní český prezident označil dr.Edvarda Beneše rozporuplným.--Pěšáci z Litoměřic sehráli nedávno úlohu útočníků a obránců v býv.čs.opevněních u Darkoviček, blízko Opavy. Diváci shledali "představení"zajímavým.--"Právo" mělo dokumentární článek "Poslední ze Tří králů"/o škpt.V.Morávkovi/ z pera M.Šišky. Po obklíčení vypálil Morávek 50 ran a poslední se střelil do spánku.--Ministr obrany M.Lobkowicz položil věnec u budovy Čs.rozhlasu na Vinohradech,na počest obětí bojů o rozhlas v květnu 1945. Byl tam i Miloš Zeman a primátor Jan Koukal.--Na okrese Mělník působí Klub rehabilitovaných vojáků z povolání. Předsedou je plk.J.Bísek a jemu pomáhá plk.J.Petrželka.--Hugo Mellion se v oběžníku krajanů v sev. Anglii pozastavil nad tím,že české min.obrany přes plk.J.Vojkůvku přispívá voj.vysloužilcům žijícím v cizině na pobyt v českých lázních sumou 10.000 Kč, pokud mají s manželkami české pasy, ale vdovy s českým pasem nedostanou nic./Slovensko podobné omezení nepraktikuje./--M.Lobkowicz je povoláním geolog /sbírá např.vltavíny/,jako mladší lepil modely letadel a dnes kouří fajfku. --Hanuš Pressburger ze Skotska by rád věděl,co se stalo se Štefanem Altbachem z Ostravy. O Hanušiv dům v Ostravě se stará jeho válečný kamarád plk.J.Pavlíček.--"Český dialog"měl článek "Sokol v zahraničním odboji".Leamington měl 800 členů a 311.peruť 200.--Vysokomýtský "Trs" /vyd.I.Hudeček v Tisové/ přinesl rozhovor s Bobem Moravcem z Coe Hill,Ont. pod názvem "Návrat po téměř 60ti letech". Je mu 85 let a má stále smysl pro humor,tvrdí se v článku.--"Č.Dialog" měl článek o gen.J. Součkovi z Brazilie/ s názvem "Z dístojníka gumařem a továrníkem". Nechybí ani zmínka,že před válkou byl vedoucím 5.oddílu skautů v Olomouci.--V.Špicar žije spokojeně v Příbrami /Drkolnovská 281/.--20.1.98 zemřela v Praze pí Zdenka Pragerová,vdova po MUDr.Janu Pragerovi. Bylo jí 78 let.--Novým redaktorem "Občasníku" Zpravodajské brigády v Praze je dr.Josef Daněk,Viktora Dyka 9, 101 00 Praha 10. Sdělil nám to archivář hist.skupiny Jaromír Šmejc.--45 bojovníků od Sokolova se sešlo v Praze na MO;byl mezi nimi gen.Josef Buršík,který v r.50 uprchl z kom.vězení a usadil se v Anglii.--"Nár.Osvobození",č.7/98 přineslo pěkný článek o Otovi Horovi /1909-1997/ pod názvem "Byl to velký muž". Urna je uložena v Golč.Jeníkově.

Náš spolupracovník ve Francii zjistil,že u obce Fermé de Navarinz v hromadném hrobě Spojeneckých vojáků ve válce 1914-1918 jsou též pochováni čs.vojáci. Je to severových. od Remeše /Reims/. Na památníku jsou uvedena jen 2 jména generálů. Jinak je tam přes 10.000 obětí První světové války.

Kamarádi z WW2:zleva-Tauber,Hafič a Miklánek. Připíjejí si červeným slovenským vínem na zlepšení oběhu krve..

Na budově Hlavního štábu České armády na Vítězném náměstí v Praze-Dejvicích je tako mramorová deska na počest generála H.Píky. Menší deska je na jeho rodném domě ve Štítině u Opavy. Pracovníci Slezského zemského muzea společně s hrabyňskými radními připravili v prosluleém Památníku za svobodu v Hrabyni expozici nazvanou"Heliodor Píka-život a smrt generála". /Co se stalo s gigantickým srpem a kladivem?/

CZECHOSLOVAK ARMY

GENERÁL VÁCLAV VLČEK

** 9.5.1897, Uhlířské Janovice*
† 5.1.1971, Montreal, Quebec, Kanada

GENERÁL VÁCLAV VLČEK ZÍSKAL základní vzdělání v Litomyšli a v Domažlicích studoval na reálném gymnasiu, kde maturoval. Jako devatenáctiletý rakouský voják přeběhl za první světové války v Haliči k Rusům a účastnil se s čs.legiemi bojů na Ukrajině a anabase. Po návratu do vlasti, roku 1920 se stal v Praze pobočníkem velitele 1.pluku generála Kutlvašra. Pak byl přeložen do Košic, kde byl nejprve učitelem, později velitelem důstojnické školy. Po absolvování válečné školy v Hranicích r.1937 působil jako vojenský atašé na čs.vyslanectví v Paříži. Po mnichovském diktátu (r.1938) se vrátil do ČSR a stal se profesorem Vysoké školy válečné. Po přepadení Československa nacisty, v březnu 1939 se zapojil do odbojové vojenské organizace. V červnu 1939 se zachránil před zatčením útěkem do zahraničí. Přes Polsko se dostal do Francie, kde se stal nejbližším spolupracovníkem gen.Ingra, se kterým organizoval první čs.vojenské jednotky ve Francii. Po francouzské kapitulaci, v červnu 1940 se s čs.vojenskou jednotkou přemístil do Anglie, kde působil jako člen hlavního čs.vojenského velení ve Velké Británii.

V květnu 1945 se gen. V.Vlček vrátil do Prahy, kde byl jmenován přednostou vojenského operačního oddělení. R.1946 byl jmenován divizním velitelem v Českých Budějovicích, a o rok později přeložen do Báňské Bystrice jako velitel armádního sboru. Po komunistickém puči byl pro své demokratické přesvědčení zbaven postavení v armádě. Uprchl do západního Německa a po 14ti měsíčním pobytu emigroval se svou rodinou do Kanady. V červnu 1949 byl generál Václav Vlček, v nepřítomnosti odsouzen čs.komunistickým soudem, k trestu smrti.

Gen.Vlček se usadil v Montrealu. Byl předsedou místní skupiny Čs.Národního sdružení a aktivně se podílel na kulturní a sociální práci mezi krajany. /Z "Poslední pocty", I.díl./

Poznámka:

Na generála V. Vlčka s vděčností a respektem vzpomínají nejen naši krajané usedlí v Montrealu,ale hlavně vojáci 2 odboje, kteří ho v Anglii znali,i když uplynulo 27 let od jeho smrti. V České republice o něm lidé ví málo. I když red. dr.Josef Pejskar zachytil hlavní životní data, mnoho důležitých informací bohužel chybělo:např. že byl šéfem propagačního oddělení čs.armády ve Velké Británii.Redigoval a vydával brožury a knížky v anglickém a českém jazyku, pod jménem VUK. Na sklonku r.42 vyšla jeho práce"On the Reign of Terror in Bohemia and Moravia under the régime of R.Heydrich," 100 stran.Důležitou byla studie "Proti přesile",od Mnichova po La Manche, 185 stran.Popisuje evakuaci našich do Anglie v r.1940,se všemi dokumenty. V "P.poctě"také není,že pplk.gšt.V.Vlček se stal 4. 2.1939 velitelem Junáka;činovnická průkazka má č.14255 a je podepsaná B.Řeháčkem/náčelníkem/.Máme v archívu nekrology z r.1971,kterými se s gen.Vlčkem rozloučili prof.V.Krajina,Ota Hora,dr.Velen Fanderlik. Paní B.Vlčková byla za války Gestapem vězněna a zemřela v Montrealu 26.3.1979. Tato statečná žena byla napojena do Obrany národa a pomáhala vařit jídlo parašutistům,kteří se skrývali v kostele na Resslově ul.v Praze. Válku přežila zázrakem,stejně jako její syn Zbyněk,který žije na adr. Z.Vlček, 3028 Chaucer Dr.,Charlotte,N.C. 28210, USA. Manželé Vlčkovi byli opravdovými čs.vlastenci.

O PARAŠUTISTECH

Na počest ležáckých mučedníků nevlála letos ani jedna česká vlajka, natož vlajka Kanady /jako obvykle/, ale dostavil se kan. voj. přidělenec plk. James W. Ritzel s paní /na snímku stojící zleva/. Vedle nich je pí Bobková a ppłk. Fr. Bobek, náčelník Okresní voj. správy z Chrudimě, pak je vydavatel t. l. Sedící zleva jsou sestry Štulíkovy, které jediné ležáckou tragedii přežily. Pak je řečník tryzny plk. Čestmír Šikola, vál. radiotelegrafista paraskupiny CLAY /té velel T. Bartoš/.

Plk. Č. Šikola daroval do našeho archívu knihu "Nešli stejnou cestou", kterou napsal s dr. J. Pospíšilem. Vyšla ve Vizovicích. Jsou to vlastně 2 knihy: z jedné strany o parašutistech, z druhé o konfidentech Gestapa. Kniha má 250 stran. --Z. Veselá z Brna navštívila mjr. A. Bartoše v New Yorku, válečného velitele výsadku CLAY. Její otec Josef Sousedík za války skupině vydatně pomáhal. --Instruktor našich parašutistů ve Skotsku, dnešní gen. A. Petrák, nám poslal seznam mužů, kteří prošli výcvikem od 15. 8. do 20. 9. 41, s jejich podpisy. --Grebeníček ml. stále veřejně tvrdí, že záp. parašutisté měli za úkol škodit komunistickému odboji. --Na Střekově dávali Medaile Žukova veteránům z vých. fronty. Jednu dostal i plk. Jar. Klemeš, parašutista ze západu. Vyšel o něm článek "Muž z operace PLATINUM": popisuje jak s pomocí Mechanského operoval během pražského povstání vysílačku ANNA. --E. Burián z Babylonu byl za války vězněn v KL Flossenburgu s ppłk. V. Krupkou, pomocníkem skup. "SILVER A" v Pardubicích.

Ležáky

Chrudimské noviny - Položením věnců uctili účastníci pietního shromáždění k 56. výročí vypálení osady Ležáky památku obětí fašismu.

Osada nedaleko Miřetic byla nacisty zlikvidována 24. června 1942. Od konce války se zde každoročně konají vzpomínková setkání. Obec Miřetic usiluje o to, aby akce měla spíše okresní charakter a pouze jednou za pět let ji chce prezentovat v celé republice. Proto také letos nezvala významné politiky. K návštěvníkům shromáždění promluvil čestný člen Společnosti pro zachování památky Ležáků Mirko Janeček, který již třicet let vydává Kanadské listy - noviny pro české krajany v Kanadě. "Mám pravidelnou rubriku, v níž se problematice Ležáků i Lidic věnuji."

O své vlastní zkušenosti ze zahraničního odboje se v neděli u památníku s návštěvníky podělil plukovník Čestmír Šikola, který se po útěku z koncentračního tábora dostal až do Anglie, kde se stal členem zvláštní jednotky parašutistů.

"Horší než nacisti byli komunisti. Naši vlastní lidé, kteří nás mučili, vraždili a měnili historii jen kvůli tomu, že jsme přišli ze Západu," uvedl Čestmír Šikola. **(pr)**

Památce Ivana Kolaříka

VALAŠSKO - **V letošním roce vzpomenou bojovníci proti fašismu mimo jiné událostí *před 56* léty – v r. 1942. K nim patřila zejména tzv. heydrichiáda. Dnem 27. 9. 1941 nastoupil do funkce zastupujícího říšského protektora R. Heydrich s úkolem zlomit protinacistický odpor v našich zemích. Výkon své funkce zahájil vyhlášením stanného práva s rozsáhlou zatýkací akcí. Jeho osud se naplnil po úspěšném atentátu dne 27. května 1942, který provedli čs. vojáci – členové britských pararojů. Jedním z těchto pararojů byl i OUT DISTANCE, vysazený v noci z 27. na 28. 3. 1942 u Ořechova poblíž Telče na 2. pokus. Členem tohoto roje byl také desátník aspirant Ivan Kolařík, narozený 20. 3. 1920 v rodině učitele ve Valašském Meziříčí.**

Ivan se připravoval na dráhu lékaře. Vystudoval gymnázium, ale uzavření vysokých škol v protektorátě postihlo i jeho. Rozhodl se bojovat proti nacismu a volil cestu do zahraničí, jak věřil – do naší zahraniční armády. Útěk přes Polsko se mu zdařil, již ve Francii vstoupil do čs. vojska a poté se dostal do Anglie. Přihlásil se dobrovolně k výcviku parašutisty pro akci na území vlasti a byl později zařazen do jmenovaného výsadku, který měl za úkol navázat spojení s vedoucími osobnostmi domácího odboje a také s veliteli předcházejících pararojů – zvláště s kpt. Bartošem, velitelem roje SILVER "A", který měl organizovat činnost všech pararojů, vysazených v létech 1941 až 1942.

Výsadkáři ukryli po seskoku vezený materiál, ale netušili, že vysazení bylo zpozorováno. Pátrací skupina nalezla nejen radiomaják, který měl sloužit k navádění spojeneckých letadel – ale, žel, také osobní doklady I. Kolaříka, které ztratil – a mezi nimi i fotografii jeho snoubenky. To vše se dostalo do rukou gestapa. Když Ivan tuto ztrátu zjistil, pochopil, do jaké situace se dostal. Přesto se ve výslovné nouzi pokusil požádat rodiče a snoubenku o pomoc, ale to již mu byli nacisté na stopě. Snad se ještě pokusil přejít na Slovensko, ale v zoufalství, že bude dopaden, volil 1. 4. 1942 poblíž Vizovic smrt vlastní rukou – použil kapsli s jedem, kterou měl z Anglie. Nacistům nestačila jeho smrt! Členové jeho rodiny i rodiny jeho snoubenky, kteří se dostali do nacistického vězení, doplatili na "heydrichiádu" – těsně po atentátu na Heydricha, 30. května 1942, byli všichni v brněnských Kounicových kolejích popraveni.

Ivan Kolařík se zařadil mezi hrdiny protinacistického boje. Žel – situace po seskoku mu nedovolila splnit v protektorátě převzatý úkol. To však nic nemění na jeho odhodlání vystoupit proti nacismu se zbraní v ruce na území okupované vlasti, kterou tak miloval. Od jeho smrti uplyne letos *56 let*. Vzpomeňme na něho.

Ing. O. PAULE

O skautech

14. 4. 98 zemřela v Olomouci zasloužilá čs. skautka Anna Hynštová, 91. --V suterénu mateřské školy na Sokolovské ul. ve Val. Meziříčí byla otevřena nová klubovna. Promluvili: MUDr. V. Rohovský a Rut Ficová. --Skauting na Chebsku slaví letos 60. výročí založení. Průvod městem byl 7. 6. V pozadí byl obětavý V. Šefčík-RADA. --Hnízdilovi hlásí z Náchoda, že se tam množí případy vloupání do kluboven. Skauti se účastní programu "Oživlé postavy" v Ratibořicích, který se vztahuje k B. Němcové a její "Babičce". Skauti byli také při oslavách založení České Skalice. --Zástupci OS-kmene ČR nám poslali pozdrav z Mez. srazu skautů v Žarnovici na Slovensku. --Radek Brož svolal na 29. 8. Sraz oddílu V. Fanderlika v Praze. Má přezdívku NESTLE a adresu: Na Petřinách 294/60, 162 00 Praha 6. --V Plzni byla odhalena deska skautům a skautkám, kteří přišli o život za války a těm, kteří byli věznění komunisty v 50. letech. Užitečná kniha: "Skautskou stezkou-základní příručka pro skauty a skautky, 400 stran. Redigoval Radek Novák. Vydal JUNÁK, Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1. --O. Gavenda-HARRY z Třince byl ve Švédsku, dostal infarkt a vydání přesáhla 250. 000 Kč. Naštěstí měl pojistku. --Zajímavá knížka: Karel Skála-"Je nás 5 a třistapět zároveň" s podtitulkem "Příběhy skautů z válečných let 1940-1945", 208 stran. Týká se 35. střediska v Praze 8. Jsou to výpovědi očitých svědků a pamětníků. --Na Tesáku byl 9. ročník Plajnerova Memoriálu. Z Prahy přijeli L. Fiala-NOREK a V. Nosek-WINDY. --Skautský oddíl pro romské chlapce vznikl v Olomouci. Vede jej Michal Poláček, 23. --B. Břečka, Královická 14, 603 00 Brno dokončuje rukopis "Kroniky událostí českého skautského hnutí do r. 1990". Je tam i kapitola o exilovém skautingu. -- 6. 4. 98 zemřel Bedřich Bílský-PEDRO, 74, člen Slezské skupiny SO. V 50. letech byl pronásledován. -- Jiří Hold-AMATEUR je přesvědčen, že vodáci jsou dnes nejlépe organisovanou a disciplinovanou skupinou v českém skautingu. Na dokončení úprav centra TORTUGA v Nymburku potřebují vodáci dalších 500. 000 Kč. Držíme jim palec!

Ze Švýcar došla smutná zpráva, že tam 27. 6. 98 zemřel známý olomoucký skaut Otmar Oliva, 76. Snímek je z archívu jeho nejlepšího přítele v Kanadě, J. Varmuži. Zachycuje br. Olivu a jeho paní Marii; slavil tehdy své 75. narozeniny. Syn Otmar je sochařem ve Velehradě a má s paní 6 dětí, 4 kluky a 2 děvčata.

PÍSNĚ, KTERÉ NEVYHNOU Z PAMĚTI ...

Vlajka vzhůru letí...

1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
jen dole v tmách kol ohně slyšet smích.
Tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
z písniček známých vše jistě vytuší.

2. Po letech sám, až zabloudíš v ten kraj
a staneš tam, kde býval kdys tvůj ráj;
vzpomeneš chvil, těch kterés míval tolik rád,
tak jako kdysi, ozvěnou slyšíš hrát:

Refrain: Vlajka vzhůru letí
k radosti svých dětí,
hned se s mraky snoubí,
vlát bude zas, až mládí čas
opustí nás ...

Táboru in memoriam:

Proč s tím se máme rozloučit,
co každý z nás má rád,
proč s tím se máme rozejít,
bez víry na návrat?

To není, není loučení,
byť by se nám chvěl hlas!
Jsme spolu pevně spojeni -
a sejdeme se zas!

R. Teichmann-STOPAŘ, Slepá 578, 739 21 Paskov, sdělil vydavateli t. l., že byl přijat do Slezské družiny Oddílu Velena Fanderlika.

Z HISTORIE ČESKÉHO SKAUTINGU

VZPOMÍNKA NA JUDr. ANTONÍNA SUMA

Před několika dny jsem si přečetl v Českém deníku článek Mir. Frýdla: Herbert Hoover SUM „Keep smiling". Jeho obsah ve mně vyvolal vzpomínku na jeho staršího bratra, JUDr. Antonína Suma, bývalého tajemníka nezapomenutelného ministra Jana Masaryka. Iniciátorem toho, že jsem zalistoval v pomyslné knize svých vzpomínek, byl můj přítel J. Janáček, starý skaut. Tomu jsem se jednou přiznal, že jsem s velkým skautským náčelníkem Dr. A. Sumem prožil pár dnů v komunistickém koncentráku a pak už jsem byl nucen napsat mladým skautům krátkou vzpomínku na jejich staršího bratra, i když stránky mých vzpomínek na Tondu Suma jsou tak čitelné, že bych mohl napsat i něco obsáhlejšího. A napsal bych to rád, protože o lidech typu Dr. Suma se píše víc než dobře.

Dr. Antonín Sum patří do kategorie mimořádně vzácných lidí, o nichž lze psát jenom v superlativech. Je to člověk mimořádně vzdělaný, světaznalý, ovládající několik cizích jazyků. Získal doktorát práv, pracoval ve vládních a diplomatických službách a nakonec se stal tajemníkem ministra Jana Masaryka.

Prožil jsem s Dr. Sumem mnoho dní v „rekreačním zařízení" ministerstva vnitra, jak jsme špásem říkali bolševickým koncentrákům. Nebyly to dny lehké a veselé, naopak byly naplněny smutkem, plné utrpení, šikanování, hladu, týrání, nadměrného pracovního zatížení, útlaku.

Prožili spolu několikadenní stávku a hladovku v červenci r. 1955 na táboře „Vojna" (u Příbrami). Toníkův zdravotní stav nebyl už dobrý, ale musím podtrhnout, že všechna ta příkoří překonával s příkladnou statečností, že šířil kolem sebe pro mnohé vězně moc potřebný optimismus, jejž mnoho našich kamarádů psychicky labilnějších tolik potřebovalo.

V té době jsem však ani nevěděl, že Toník je tak velký skaut, který tolik udělal pro toto ušlechtilé hnutí a který patří k předním představitelům skautské organizace. Jsem přesvědčen, že jeho opravdové zásluhy o toto hnutí budou patřičně oceněny, pokud se tak už nestalo. Já jsem před svým uvězněním nepřišel se skauty do styku, byl jsem plně zapojen v Čsl. Orlu. Ale ke skautům jsem měl vždy mimořádně dobrý poměr, vždy jsem jim fandil.

Svou vzpomínku na váš velký vzor bych chtěl ukončit velmi důraznou připomínkou: vedle A. Suma máte mnoho příkladů opravdových skautů, kteří musí být vaším vzorem. Z těch vzpomínek vystupují zejména bří. Havelský, Školoud a řada dalších. Nezapomínejte na své velké vzory! A pak vás moc prosím, nedovolte, abyste vy či vaši následovníci dopustili, aby se opakovalo to zlo a svinstvo, které museli prožívat tisíce vašich bratrů a sester, tatínků a dědečků. Buďme ostražití a bdělí (jak říkali naši odpůrci) a neříkejme hop, poněvadž jsme dosud nepřeskočili. Jsem každopádně pro vaše skautské „Buď připraven!"

Vzpomínku na „velkého skauta" napsal v březnu 1996 jeho dlouholetý spoluvězeň Jan Májek, člen KPV

Z České republiky

Tato socha TGM bude 28.X.98 odhalena na Legionářském nám. v Pardubicích. Věrnou kopii Španielova originálu zhotovil sochař Brož z Lažan u Chrasti. Foto nám zapůjčil náměstek pardubického primátora, ing. Jiří Schneider.

Ve "Zprávách Klubu přátel pardubicka", č. 5-6/98, vyšel článek z pera ing. V. Maděry "Pardubice a Hradec Králové-věční rivalové". Tvrdí se v něm, že na začátku tohoto století byli Hradečáci jedné noci přistiženi, jak tajně strkali Kunětickou horu blíž k Hradci.." -- 2 knížky svérázných vtipů nám poslal humorista Pavel Šmakal, Klečůvka 88, 763 11 Zlín. -- Let. historik Fr. Srp si s paní odpočinuli týden v Norsku. -- Od 2. 3. nemá Slovensko hlavu státu. -- Očekává se, že koncem t.r. bude 6 procent nezaměstnaných. -- VW odškodní totálně nasazené. -- Senátní a obecní volby budou 13. a 14. 11. 98. -- K. Pacner napsal úvahu "Věčný spor o TGM". -- Karel Kaplan byl v r. 48 čelným funkcionářem KSČ ve Vys. Mýtě. Probudil se až v r. 1956. -- Herbalista Fr. Čanda s paní Marií pokračují v Jelenici č. 6 u Mělníka v bohulibé práci a radí, aby si lidé uvědomili důležitost mrkve. -- Fr. Šedivý byl v Nerudově ul. v únoru 48 a později za letáky se dostal do Jáchymova a na Bytíz. Po 12ti letech ho pustili. -- Za podívanou stojí restaurované rytířské sály pardubického zámku. -- Počet kladrubáků v soukromých rukou roste. V jedné stáji je tabule: "Lék na neduhy: vzhiru do sedla". -- M. Pokorný napsal článek "Nový život s mladou ženou bývá často iluzí". V dopise redakci s ním jistý čtenář nesouhlasil a uvedl příklad herce T. Randalla, který čeká druhé dítě se ženou o 50 let mladší. -- FRAGMENT vydal knihu "Panovníci českých zemí". -- "LN" napsaly, že úroveň uchazečů o diplomatickou službu nesvědčí o kvalitě českých škol. -- Elegantní je restaurace "U Nouzů" poblíž Kunětické hory. -- Biskup Fr. Lobkowicz posvětil památník členům PTP. Do Ostravy se jich sjelo nedávno na 600. -- Senát zrušil dědickou daň v řadě přímé. Sourozenci, synovci a pod. je řada vedlejší. -- Nedávný tzv. Všelovanský sjezd v Praze /předsedal mu B. Chvála/ se přihlásil k odkazu Velké říjnové socialistické revoluce. -- Má se stavět nová dálnice mezi Mor. Třebovou a Brnem. -- Novým starostou Sokola se stal Mil. Pleskač. -- Na nádraží v Pardubicích nepřijímají do úschovy ani kola, ani dětské kočárky. -- Čechokanadan M. Rousek kritisoval ve "Špiglu" prez. Havla. -- Am. firma INTEL uvažuje o postavení továrny na mikročipy v Pardubicích. -- Českou policií hledaná R. Rázlová byla spatřena na letišti ve Vídni. Její syn se údajně zdržuje v Kanadě. -- J. Mužík tvrdí, že je na stopě jantarové komnaty. Zatím se však soustřeďuje na tzv. štěchovický poklad. -- Název "Česko" je přijatelný jen pro 27 procent českých občanů. -- Na Lounsku se objevily letáky, které vyzývají k bojkotu Sokola a skautů. Komunisté popírají, že s letáky mají co společného. -- Asi 40 chat na úbočí Javorníka patřících českým občanům je stále na slovenském území, ale mohou k nim jezdit mimo hraniční přechod a dovážet jídlo, stavební materiál, palivo a pod. -- Božena Dadáková ze Vsetína nakreslila 18 pohlednic na téma valašských písniček. -- Dr. R. Zaoral byl na stáži v Holandsku, ale zpracovává postupně materiál, který nasbíral v Kanadě pro Centrum pro čs. exilová studia při FF UP, Křížkovského 12, 771 80 Olomouc. -- Společnost E. Beneše vydala přednášku V. Olivové "Manipulace s dějinami První Republiky". -- Sdružení rodáků a přátel Chodska a Pošumaví, Psohlavci v Praze" vede nyní dr. V. Kupilík, Vondroušova 1154, 163 00 Praha 6-Řepy. Tel. 301-53 81. Publikace se jmenuje "Zpravodaj". -- V Řehušicích a ve Žlebech žije dnes asi 120 kusů bílé jelenní zvěře. Pochází z Orientu/snad z Indie/. -- Z Volar se ozval Alois Mastný. "KL" se mu dostaly do ruky v pensionu Čsbr. církve evang. v Praze /Jungmannova 9/. Napsal, že nám bude posílat zajímavosti ze Šumavy.

PO 52 LETECH:

Nebylo to sice v plánu, ale když vydavatel t. l. sdělil red. I. Ladýřovi do Pardubic, že bude 21. 6. 98 v Ležákách, došlo dne 20. 6. k setkání maturantů ročníku 46 reálného gymnázia v Pardubicích. V útulné hospůdce v Černé za Bory se sešlo z původních 22ti celkem 13 plus atraktivní host z Roztok u Prahy. Z různých důvodů se nedostavili: Ctirad Beneš/Pardubice/, Zdeněk Fišer-Fisher /Thornbury, Kanada/, Karel Valenta /Pelhřimov/ a L. Trubač /Karlovy Vary/. Na snímku jsou zleva: Mirko Janeček, Jan Blahna, Jana Bayerová /asi hlavní atrakce, proč jich tolik přišlo?/, Jan Seyfert, Jiří Křemenák, Lubomír Moravec, Fr. Navrátil, Miroslav Slavík, Václav Samek, Ivan Ladýř, Daniel Benešovský, Vlastimil Hutla a sedící zleva Jarmila Benešovská a Marie Vodičková-Vrabková. Bylo to zajímavé setkání a každý z účastníků dostal s věnováním knížku "Kanadský deník" z pera vsetínského autora B. Dadáka. /Po jejím přečtení budou mít lepší představu alespoň o Ontáriu./

Zábřeh razí vlastní minci – Welzlův krejcar

Zábřeh (ris) – Slavného rodáka Jana Eskymo Welzla připomíná pamětní plaketa velikosti kovové dvacetikoruny, kterou vydává město Zábřeh. Na líci má Welzlův portrét s typickou kšiltovkou na hlavě a s nápisem Welzlův zábřežský krejcar, rub nabízí reliéf zdejšího muzea a znak města.

Obyvatelé Zábřeha se s novým krejcarem poprvé setkali na jarmarku v tomto víkendu. Přímo před očima zákazníků ho tady razili zaměstnanci jablonecké firmy Kronika na ručním padacím lisu a v kostýmech středověkých mincířů. Během jarmarku prodali téměř tři sta plaket. Nejvíce šly na odbyt krejcary z mosazi, mědi a alpaky v ceně od 60 do 80 korun, menší zájem už byl o stříbrné kotoučky za 600 korun. •Medaili jsme vydali k dvojímu výročí Eskymo Welzla, které budeme v Zábřehu slavit v říjnu. V budoucnu chceme krejcar prodávat také v muzeu, kde po dokončení oprav bude mít Welzl stálou expozici,• řekla ZN místostarostka Jana Vaculíková. Hlavním bodem oslav má být odhalení Welzlovy sochy.

ZN 9/5/98

U pokladny je lépe mluvit česky

PETRA HORÁKOVÁ
DAVID MORAVEC

Mnozí cizinci, kteří k nám ze západních zemí přijíždějí obdivovat krásu našich historických a kulturních památek, jsou zaskočeni, když po nich pokladní požaduje mnohdy i několikanásobně víc než po našinci. Dokonce i zahraniční deníky již před touto podivnou skutečností varují své čtenáře.

Dvojnásobné vstupné platí turisté hovořící cizím jazykem ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. Když Čech zaplatí sedmdesát korun, Angličan, Němec či Polák musí z peněženky vytáhnout až sto čtyřicet korun. „Tuto možnost jsme konzultovali s ministerstvem kultury a vyšší vstupné pro cizince nám bylo schváleno," řekl ředitel muzea Jaroslav Štika. „Cizinci zaplatí více, protože mu nabízíme průvodce v některém ze světových jazyků či tiskové materiály v jejich mateřštině. V případě, že o tyto služby nemají zájem, měli by zaplatit normální cenu," tvrdí. Podle něj si zatím nikdo nestěžoval. „Zneklidněni jsou pouze Češi, kteří před lety emigrovali a nyní se jim nelíbí, že jsou u nás jako cizinci odlišováni. Rozdíl však není tak markantní jako v Praze, kde Čech v Židovském muzeu zaplatí 60 korun, ale cizinec 360 korun, což je šestkrát tolik," dodal.

Nic špatného v požadování vyšších částek za vstup zahraničních turistů nevidí ani ředitelka bruntálského zámku Hana Garncarzová. „Když si přepočítáme, kolik tento rozdíl dělá, jde pro ně o směšné částky. Oni si to mohou klidně dovolit," tvrdí.

„Zatím jsme se nesetkali s žádnými konkrétními stížnostmi na to, že by cizinci měli platit více než český návštěvník. Je jasné, že tento postup může poškodit dobré jméno naší země," řekl zástupce ředitele tiskového odboru ministerstva zahraničních věcí Jiří Tomeš.

Přítel dvaadvacetileté ostravské studentky Hany Frejkové pochází z Rakouska. Oba rádi navštěvují tuzemská muzea, hrady i zámky. „Pouze jednou kupoval vstupenku do zámku můj chlapec. V okamžiku, kdy promluvil na pokladní německy, chtěla po něm dvakrát tolik, než platili turisté v řadě před ním," řekla Frejková. Rakušanovi podle ní připadal požadavek vrchně neetický. „Nechápal, proč by měl platit více jen proto, že přijel za památkami z jiné země. Nakonec sice zaplatil, ale od té doby kupuju vstupenky já za oba," dodala studentka

MfD 6/6/98

Kanadský novinář Mirko Janeček o volbách a také o nových městských obvodech

Pardubice - Tak jako od listopadu 1989 téměř každoročně v tuto dobu přijel na návštěvu staré vlasti a města svého dětství a mládí bývalý maturant pardubického gymnázia žijící od roku 1948 v cizině, vydavatel "Kanadských listů" v Torontu, čestný občan Pardubic ing. Mirko Janeček.

Jeho krajanské noviny vycházejí sice v Kanadě, ale čtou se v celé západní Evropě stejně, jako v Americe i v Austrálii a 600 jejich výtisků přichází každý měsíc i do České republiky. Svou letošní cestu do Evropy si pan Janeček naplánoval tak, aby do Pardubic přijel právě na volby. Zajímalo nás, proč mu na osobní účasti při volebním aktu tak záleží?

"Není to žádný protest proti opatření parlamentu, i když odepření volebního práva pokládají naši krajané v Kanadě za diskriminaci. Byla to spíš shoda šťastných náhod, že jsem mohl volit ve staré vlasti. Přijel jsem tradičně na tryzno v Ležákách a na sjezd naší třídy pardubického gymnázia, maturitního ročníku 1946. Při cestě z návštěvy zámečku Pádolí v Orlických horách, který patří pražské větvi Janečků, bývalých majitelů "Jawy", jsem se cestou do Pardubic stavil ve Velinách u Holic a jako jeden z mála kanadských Čechů jsem odvolil. Problémy ve volební místnosti jsem žádné neměl, mám kanadský i český pas, ba i občanský a volební průkaz."

Co myslíš, že je teď nejdůležitější po volbách, co by podle tebe měly vítězné strany udělat ze všeho nejdříve?

"Především do parlamentu, vlády a dalších orgánů delegovat ze svého středu opravdové osobnosti, ty nejschopnější lidi, kteří chápou své zvolení jako výzvu sloužit občanovi, nejen své partaji. Zatím tomu tak bohužel převážně nebylo."

V Pardubicích je teď velice aktuální otázka nových městských obvodů, jakýchsi "malých radnic" s vlastní pravomocí pro tu kterou část města. Jak je to u vás v Kanadě? Má například tvá téměř půlmiliónová Mississauga podobné městské obvody?

"Nemá, pouze při komunálních volbách městské obvody volební a nejúspěšnější kandidát pak zastupuje svůj obvod na radnici, ale trvalé, jak tady říkáte "malé radnice", u nás neznáme."

Přijíždíš do Pardubic vždy po určitém čase téměř pravidelně. Překvapilo tě tady tentokrát něco příjemně?

"Co mne převkapilo velmi příjemně, jsou cyklistické stezky, ty se vám tedy opravdu povedly. Krásný je také nový plavecký aeál u Chrudimky Na Olšinkách a moc se mi líbila i nová úprava Pernerovy pamětní desky na nádraží na počest 5. výročí Dopravní fakulty Jana Pernera. Mám na mysli tu podlouhlou desku novou znázorňující Pardubice na 50. rovnoběžce, která odtud na západ vede přes Prahu, německý Mainz, britský Lizard Point a ostrov New Foundland a směřuje na město Winnipeg do Kanady. A právě to přímé spojení Pardubic s Kanadou po 50. rovnoběžce je pro mne osobně přímo symbolické."

Je ještě něco nového v souvislosti s tvou návštěvou, co by stálo za zmínku?

"Možná to, že jsem tady naposledy jako osamělý vdovec, příště už budu ženatý, chystám se k tomu ještě letos. Má nastávající paní, která je tady se mnou, pochází z Roztok u Prahy a je podstatně mladší než já. To se zatím ukazuje jako šťastné řešení, které mohu doporučit všem svým přátelům. V Pardubicích se mé snoubence moc líbí, obdivuje například secesní budovu zdejšího divadla a doufá, že se příště podíváme i dovnitř."

IVAN LADÝŘ

"Pardubické noviny", 25. 6. 98.

Příbramský historik dr. Josef Velfl dokončil rukopis historie Příbrami. Kniha bude mít 800 stran.

NÁBOŽENSKÉ ZPRÁVY. — Pražský arcibiskup kard. Vlk oficiálně zahájil 2. dubna *proces beatifikace kard. Berana;* byl přítomen nuncius mons. Coppa. zástupci českého biskupského sboru, řeholníků a větší počet kněží. *Postulátor procesu,* profesor církevních dějin na teologické fakultě Karlovy univerzity *mons. Jaroslav Polc* seznámil přítomné s významem aktu a s osobností kard. Berana: byl důstojným nástupcem velkých biskupů a arcibiskupů na pražském stolci: svatého Vojtěcha, biskupa Ondřeje, Arnošta z Pardubic, Jana z Jenštejna a dalších, kteří hájili svobodu církve i jednotlivce proti násilně světské moci; strávil téměř čtvrtinu svého života v nesvobodě, za nacismu, za komunismu a zemřel ve vyhnanství v Římě 17. května 1969. Po dalším vysvětlení průběhu procesu kard. Vlk přijal přísahu těch, kdo v něm mají přední místo. Jako první svědek je povolán před tribunál osobní sekretář kard. Berana, dnes pražský světící biskup Jaroslav Škarvada. Byli přítomni dva synovci kard. Berana Jiří a Pavel Kavinovi. O proces beatifikace požádala pražská metropolitní kapitula. Kard. Beran je jeden ze statečných obránců církve proti zvůli komunismu; v Polsku to byl kard. Wyszyński, v Maďarsku kard. Mindszenty.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Dr. Jaroslav Strnad /viz foto vpravo/ se narodil ve Vysokém Mýtě 3.8.1918, vyšel Akademické gymnásium v Praze, ale jeho právnická studia byla ukončena v r. 39 zavřením vysokých škol Němci. Celou válku trpěl v Dachau. Po ní dostudoval práva. Po únoru 48 byl komunisty vězněn, ale podařilo se mu s manželkou přejít do záp. Německa. Pracoval pak 15 let v Radiu Free Europe. Ve Švýcarsku je od r. 1970. Za redigování "Zpravodaje", listu našich krajanů ve Švýcarsku v letech 1972 až 1990, by měl od prez. Havla dostat nejméně Bílého lva.. Vydal romány "Job", "Prohry", "Cesta do Damašku", "Zrcadlení" a připravuje "Panoptikum". Jeho divadelní hru "Synovec" hráli v Brně. Je to náš "SUPERMAN"! --M. Skoch tvrdí, že tropický prales ve Venezuele je nevyčerpatelná lékárna všech druhů léků. --V Austrálii zemřeli krajané JUDr. Mir. Zeman, Lad. Mojžíš a varhaník Karel Šindelář. --Během setkání krajanů na UK promluvili: Ivan Medek, rektor K. Malý a nám. MZ Otto Pick. --Eva Bujnová žije ve Vídni. Sešla se s dr. Blížkovským z "Česko-slovenského výboru". Její manžel byl diplomat dr. Ivan Bujna a žili v Montreálu. --Na N. Zélandě má úspěchy český umělec Mirek Smíšek. Magazín "Dnes" ho nazval "keramikem s chlapeckým srdcem". -- Československý Klub v Adelaide, S. Australia, prosperuje dobře. V pozadí pracují neúnavně manželé Švehlákovi. --Novým českým velvyslancem ve Vídni se stal Jiří Gruša, signatář Charty 77. --V Curychu zemřel významný skaut a vlastenec Otmar Oliva, 76. --Zd. Mastník/Pavel Holan/z Anglie byl v Praze a dost cestoval po venkově. --Ředitelem hotelu OMNI na ostrově Margarita /Venezuela/ je krajan J. Hubálek. --Velký archiv K. Kryla má paní H. Friedlová ve Švédsku. --Krajanská hospoda "Zlatá Praha" v Göteborku/Švédsko/má na jídelníčku "specialitu" KOMUNISTA-chléb osmažený ve vajíčku. -- Šumperská masérka Evženie Holubová léčí nejvýznamnější muže Spojených arabských emirátů. .S platem je nadmíru spokojena. --V Bezděkově u Toužimi zemřel během návštěvy z Austrálie známý sokolský pracovník B. Minařík, 70. --V Poitiers/Francie/zemřel významný krajan Fr. Fiedler, 98. Kmetského věku se dožil díky "sokolování". --Stálá mise ČR při Evropské Unii nemá v Bruselu zatím domov. Slovensko a Polsko už tento problém vyřešily. --Asi tisíc českých krajanů v Kazachstánu by se rádo vystěhovalo do ČR. První rodinu přijala obec Bořetice u Břeclavi. --V Anglii vyšly: B. Bradbrooková - "Karel Čapek", Zd. Fantlová-"Klid je síla", K. Pospíchalová - "Žena menom Katarína". --V Košicích je aktivní "Český spolek" s předsedkyní MUDr. D. Takáczovou. Usiluje, aby ČR a SR uzákonily možnost dvojího občanství. Jejich časopis "Česká Beseda" rediguje Helena Miškufová. Na Slovensku žije na 60.000 Čechů, z toho v Košicích asi 6.000. --Ve Vídni zemřela pěvkyně Leonie Ryšánková, 71. Působila i v New Yorku. --V Náprstkově muzeu na Betlémském nám. v Praze mají zajímavou "Australskou síň". Uvádí se tam, že v Austrálii žije 26.000 našich. --V Německu je velký zájem o naše Škodovky.

Srdečné blahopřání

Jaroslav Strnad, grand senior českého exilu ve Švýcarsku se dožívá 80 let.

Milý příteli,

vlastně Ti tak trochu závidím Tvé osmdesátiny, protože teprve ve Tvém věku je snad člověk schopen sledovat ty žabomyší války současnosti, to dnešní pokořující postavení exilu s určitým odstupem a hlavně nadhledem, který nám, později narozeným, tak často chybí. Ovšem u Tebe není tato shovívavost (nevystihuje snad německé slovo "Gelassenheit" ještě lépe Tvůj pohled na svět kolem Tebe?) jedinou výhodou Tvého věku. Jsou to také ničím nenahraditelné zkušenosti, znalosti, které nelze získat biflováním chytrých knih, je to ta těžkým životem získaná moudrost exulanta, na kterou má nárok jen málo vyvolených. Tvůj exil nebyl nikdy jen otázkou politickou, ale nesporně také estetickou.

Stejně tak Tvůj rigorózní přístup k pravdě a fair-play, třeba proti všem, je pro mne příkladem charakteru, o který je v našem současném světě stále větší a větší nouze. Vážím si Tvého hlubokého vlastenectví, které by mohlo být nejen pro mnohé naše krajany ve vlasti námětem k zamyšlení. Tvá láska k vlasti je něco co se dá jen těžko zachytit na papíře, ale je to zcela jistě něco, bez čehož si Tvou osobnost ani neumím představit. Kdo však může ještě dnes v naší společné vlasti, kterou, kdyby byla na prodej, by jistě mnoho Čechů s klidným svědomím prodalo, dovede ocenit, domyslet a hlavně pochopit Tvůj niterný vztah k domovu, který nekončí ani ztrátou iluze o návratu do vlasti. Tvá láska k českému jazyku by bezpochyby mohla být příkladem nejen mladým studentům v Praze, ale zcela jistě také těm, pro které je výuka českého jazyka pouhým zaměstnáním.

Těžko hledám také slova, kterými bych rád vyjádřil obdiv k tomu, jak si zvládl svůj osudový handicap, kterým ses nikdy nenechal pokořit. Závidím Ti, milý příteli, Tvůj vztah k pomíjejícím hodnotám života, vztah, který je v dnešním absurdním světě a morální bídy již zpolazapomenutým pojmem..

Necítím se dosti fundovaný k tomu, abych se vyjádřil ke Tvé literární činnosti, ke Tvé politické práci, ale v žádném případě prosím nečekej uznání od těch, kteří ve svém životě sotva přečetli nějakou knihu, nečekej uznání od těch, kteří pro naši společnost nehnuli prstem. Ale to Ti snad ani nemusím psát.

Rád jezdívám do toho vlídného prostředí Tvého domova, domova oproštěného od stínů falše všedních dnů, kde vždy je o čem hovořit, kde mnohdy těžko nalézáme symbiózu našich myšlenek, a kde Tvá Rozárka nikdy nezapomene být dobrou hostitelkou.

A tak na závěr mi odpusť těchto pár řádek vyznání a dovol, abych na Tvé zdraví a další léta plodného života vypil číši nebo raději hned dvě číše červeného vína.

"Zpravodaj" *Jiří Nápravník, Curych*

"Kujebák" dr. Jaroslav Strnad s paní Rozárkou.

NAŠI V USA

Am. Institute for Foreign Study Foundation /AYA, Greenwich Office Park, 51 Weaver St., Greenwich, CT. 06831, USA/ hledá hostitelské rodiny. Studenti - i z ČR- jsou ve věku od 15ti do 18ti let. --Svaz přátel USA v Knově hostil 20ti-člennou delegaci z Yukonu. Byla odhalena pamětní deska. --České kantorky /45 členek, dirigent: V. Kovařík, z Ostravy/ zazpívaly s úspěchem v USA, hlavně ve Wisconsinu, díky agentuře Cultural Performance Direct. Doprovázel sólista P. Kozel. --V Kolorádu zemřela wilberská rodačka a býv. učitelka Ametia M. Lukášová, 95. --Předseda SVU, dr. Míla Rechcígl, se stal v Praze laureátem ceny "Gratias agit 98". Nar. se v r. 1930 v Ml. Boleslavi. --Hlavním řečníkem na letošní tryzně v Lidicích, IL. byl J. Přitasil, jeden z nejaktivnějších am. krajanů. --V Chicagu zemřel poúnorový exulant Václav Ženíšek, 89. Byl Sokolem a pocházel z Plzně. --Pěvecký sbor ve Washingtonu hledá nové členy. Pište na: M. Lebeda. 6009 Waterbury Court, Springfield, VA. 22152-1203. Tel./703/ 644-8491. --Dr. Jan Kmenta má nový telefon: /734/ 663-0178. Žije v Ann Arbor, MI. --Filatelista Jiří Souhrada z Písku navštívil krajany v Petersburgu na Floridě a osadu Masaryktown u Tampy. /Škoda, že minul Poláškovu Galerii ve Winter Parku!/ --Rožnov p. R. uvítal početnou výpravu am. krajanů z Caldwell, Texas. Vedl ji starosta Bernard Rychlík. -- Dominik Hašek, brankář Buffalo Sabres, se stal čestným občanem Pardubic. --Hradecký pěvecký sbor Boni Pueri vystoupil úspěšně v Cedar Rapids, Iowa. --Ve vedení Čs. národní rady americké jsou: John M. Richard/předseda/ a Olga Kovářová /tajemnice/. V předsednictvu je také dr. Miloš Halouzka, CA. "Věstník" měl stať "Dr. Karel Steinbach vzpomíná TGM a Jana Masaryka". --J. Machka navštívil v LA jeho bratranec M. Chytil s paní. Provedl je po obvyklých atrakcích v okolí. --V Praze měl výstavu am. fotograf českého původu Petr Sahula; žije v Kolorádu. --6 mluvčích českých Romů vystoupí v am. Kongresu. --Podle am. dirigenta Strimpla změnili hudebníci v Americe názor na Dvořáka. --"Při cestách za krajany v Americe najezdí kněz statisíce kilometrů", tvrdí kat. kněz P. Esterka, rodák z D. Bojanovic u Hodonína. --V Denveru byl vysvěcen na kněze býv. pilot slovenského původu K. Drotár, 36. --"VSL" měly článek o Milanu Hodžovi, který zemřel v Clearwater, Fl. 27.6.1944 a je pohřben na Českém národním hřbitově v Chicagu. S dr. Benešem měl rozdílné názory. --Zemřel Egon Hostovský v r. 1973? --Noví čeští přistěhovalci v USA se snaží rychle zapadnout mezi Američany, tvrdí A. Macková v "MFD". --Eva Janečková, majitelka hotelu Continental v Plzni, žije dočasně na Floridě. --A. Bártová, vnučka sochaře Mistra F. Bílka, byla v Praze a ve Lnářích. Jinak žije v Cicero, IL. --Autor "Niagáry", Eduard Ingriš, byl v mládí náruživých chatařem. Zemřel v Kalifornii 12.1.91. -Tony Cífka z Denver, CO. se stal čestným členem skautského oddílu č. 7 v Praze .

Monterey, Kalifornie: nedávno se tam po mnohých letech sešli: náš spolupracovník Joe Machek /vlevo/ a Edvard Koval, do nedávna ředitel mezinárodní školy jazyků v Carmen, CA. Neviděli se od školních let.

Měsíčník moravského humoru a srandy:
"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR.
US$10 za rok..

Skalník v USA

NEW YORK - Český výtvarník a výrazná postava někdejší kulturní opozice v komunistickém Československu Joska Skalník zahájil v newyorském Českém centru malou výstavu svých koláží a grafik. Událost se stala příležitostí, k tomu, aby spisovatel Kurt Vonnegut i ředitelka Nadace pro občanskou společnost Wendy Luersová ocenili uměleckou i lidskou stránku Skalníka, zakládajícího člena proslulé Jazzové sekce. ČSG 40/4-98

Sorry, vole, error !

Před každou cestou do zahraničí se pokaždé hroutím z představ, jak se domluvím se svými ubohými znalostmi angličtiny. Pronásledují mne noční můry, jak mne v cizině rozbolely zuby a já marně lékaři vysvětluji, co po něm chci. O Americe se mi sny nezdají. Připadá mi příliš vzdálená na to, abych se tam někdy vypravila. Spolužák ze základní školy, tehdy věčně bojující, aby nepropadal, mi proto vyrazil dech vyprávěním o své dovolené v USA. Vyhrál v jakési soutěži značný finanční obnos, a přestože nikdy nebyl v zahraničí, ani neovládá žádný cizí jazyk, koupil si kovbojský klobouk, vzal ženu a dvě malé děti a odletěl jen tak do Ameriky. Jak si dokázal na místě půjčit obrovského Forda a absolvovat s ním 18 tisíc kilometrů dlouhou cestu po USA, mi zůstalo záhadou. Stejně tak nepochopím, jak celá rodina dokázala šest týdnů v tomto autě spát noc co noc na parkovištích, u dálnic, v poušti a dalších podivných místech. Když jsem vyzvídala, jak se s Američany domlouval, odpověděl hrdě, že jednoduše. Když například naboural v dopravní zácpě před ním jedoucí vůz, řidiči suše sdělil: „Sorry, vole, error !" Na výraz error, znamenající chybu, si vzpomněl z počítačových her. Překvapený Američan beze slova odjel. Ještě chvíli jsem poslouchala spolužákovo vyprávění o zážitcích z Ameriky a divila se víc a víc, co všechno mu prošlo. Od tohoto setkání mne konečně přestaly pronásledovat noční můry v podobě zahraničních cest.

Dagmar Oplatková

Kráčíme s dobou.

DŘÍVE... ...A DNES.

NEKRITIZUJE

Kohout ukazuje slepicím pštrosí vejce.

– Nekritizuji, – říká, – ale chtěl bych vás jen upozornit, milé dámy, co se vyrábí v zahraničí.

SMŮLA

Mladý muž říká své milé:

– Ty jsi absolutně první dívka v mém životě, kterou miluji!

– Co jsem jen komu udělala, že mám takovou smůlu! Zase začátečník! – povzdechla si dívka.

Old West Stamp Shop
Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5182
910 16TH STREET DENVER, COLO 80202